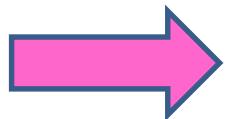
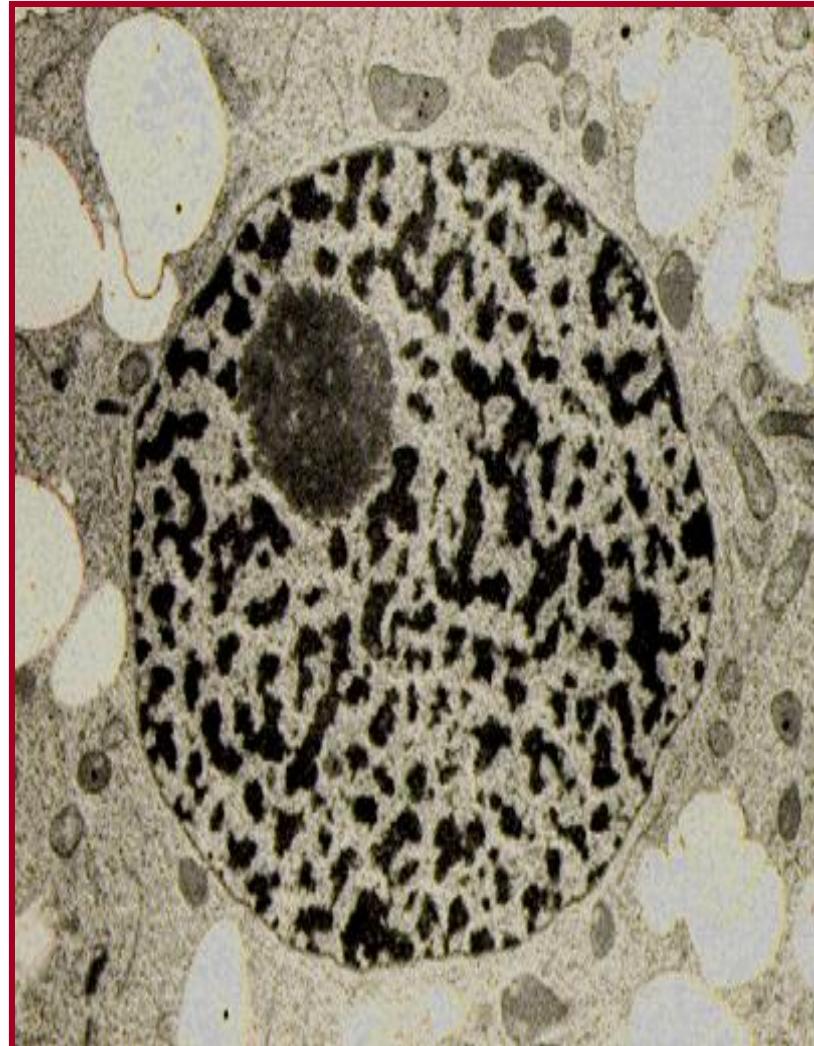

III
PREDAVANJE

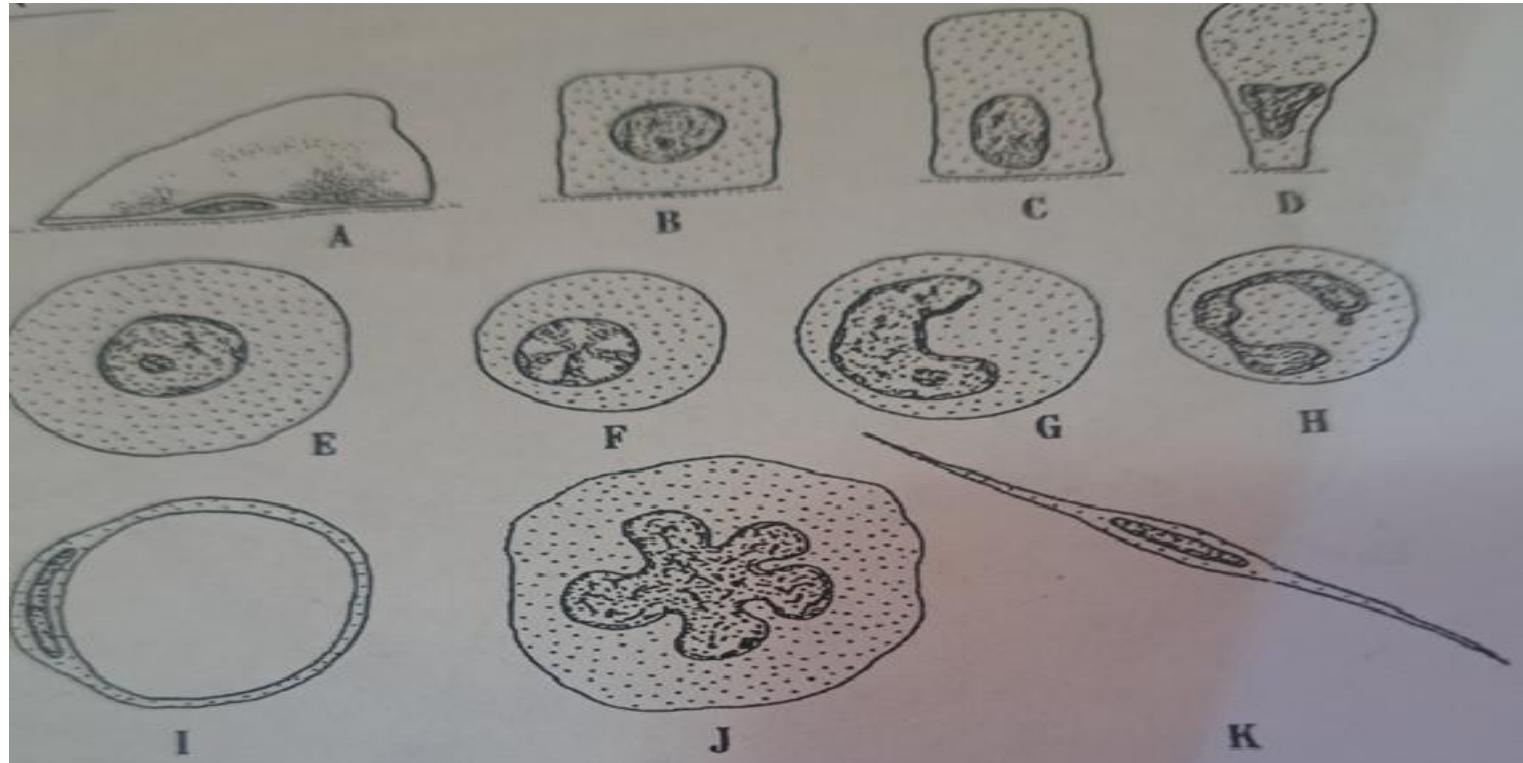

JEDRO

- Postojanje jedra ili nukleusa je jedno od osnovnih svojstava **eukariotske ćelije**(odsustvuje u eritrocitima sisara)
- Najveća ćelijska organela
- **Jedro i citoplazma vrše stalnu razmjenu materija**
- U ćeliji je najčešće prisutno **jedno jedro** obično smješteno u središnjem dijelu ćelije **mononuklearne, binuklearne**(hepatociti, kardiomiociti) i **polinuklearne ćelije (osteoklasti)**

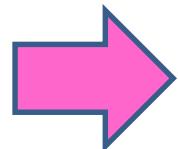

➤ Oblik , položaj i veličina jedra zavise od vrste i stepena aktivnosti ćelije

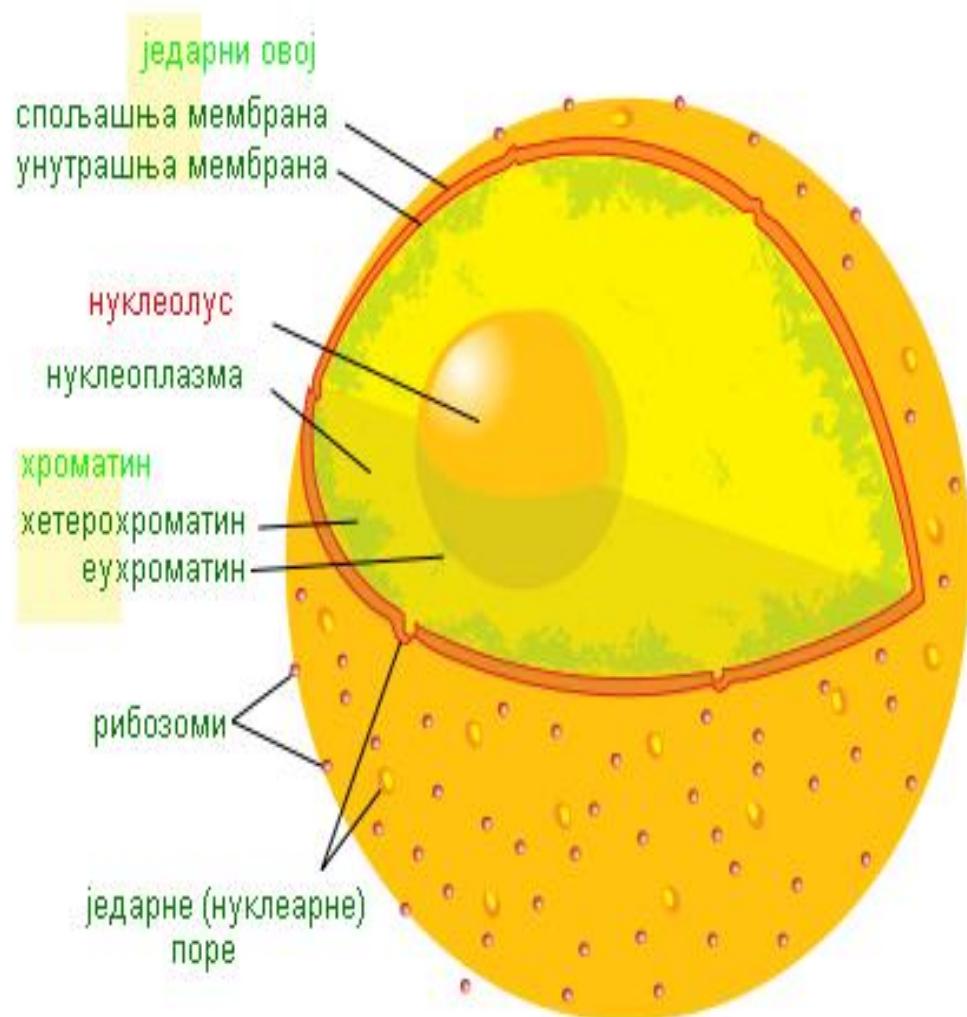
Veličina jedra je u korelaciji sa veličinom ćelije- **NUKLEOCITOPLAZMATSKI ODNOS**
-N/C VEĆE , ĆELIJA METABOLIČKI AKTIVNIJA

Grada

JEDRO

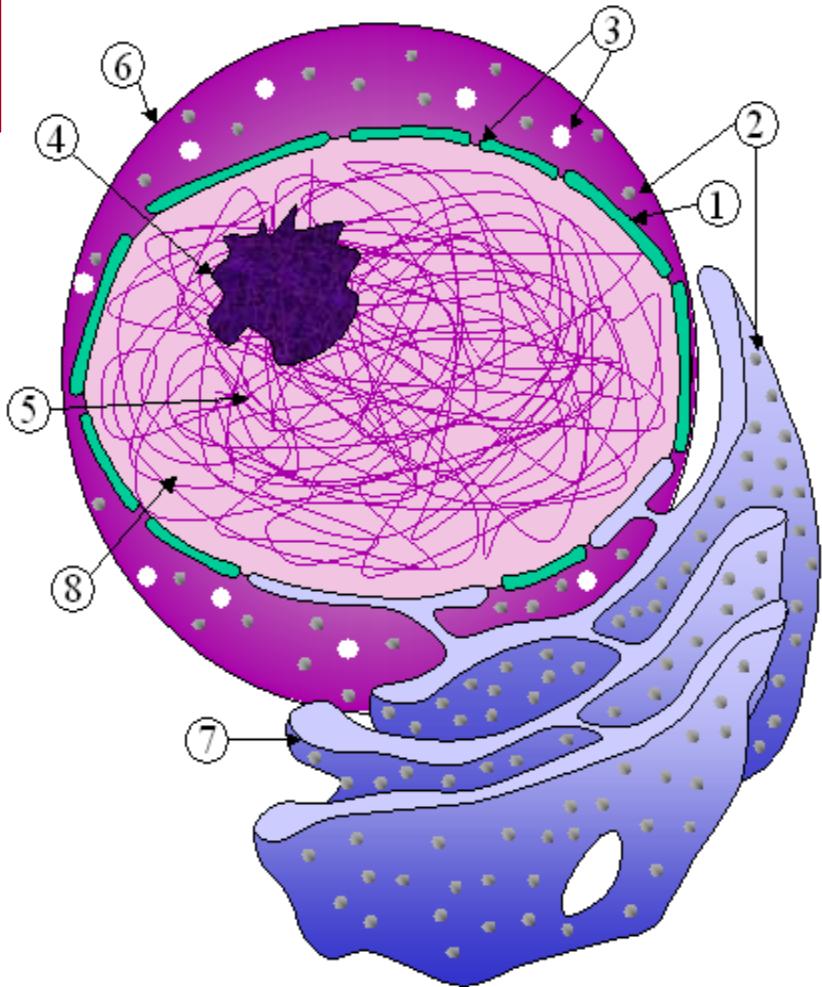
- **Jedrov omotač**
(nukleusni ovoj, karioteka)
- **Nukleoplazma**
(karioplazma, matriks) – sadrži proteine, enzime, nukleinske kis i jone
- **Jedarce (nukleolus)**
- **Hromatin**

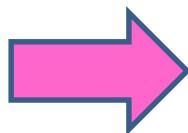
JEDRO

Tri stanja:

- 1. Interfazno**- u fazi između dvije diobe (u ćelijama koje su sposobne da se dijele) – ranije se nazivalo mirujuće
- 2. Mitotičko**- u procesu diobe, dolazi do identičnog udvajanja nasljednog materijala i njegove pravilne raspodjele na dva jedra
- 3. Metaboličko**– kod trajnih, diferenciranih ćelija, koje se više ne dijele - tu jedro vrši metaboličke funkcije

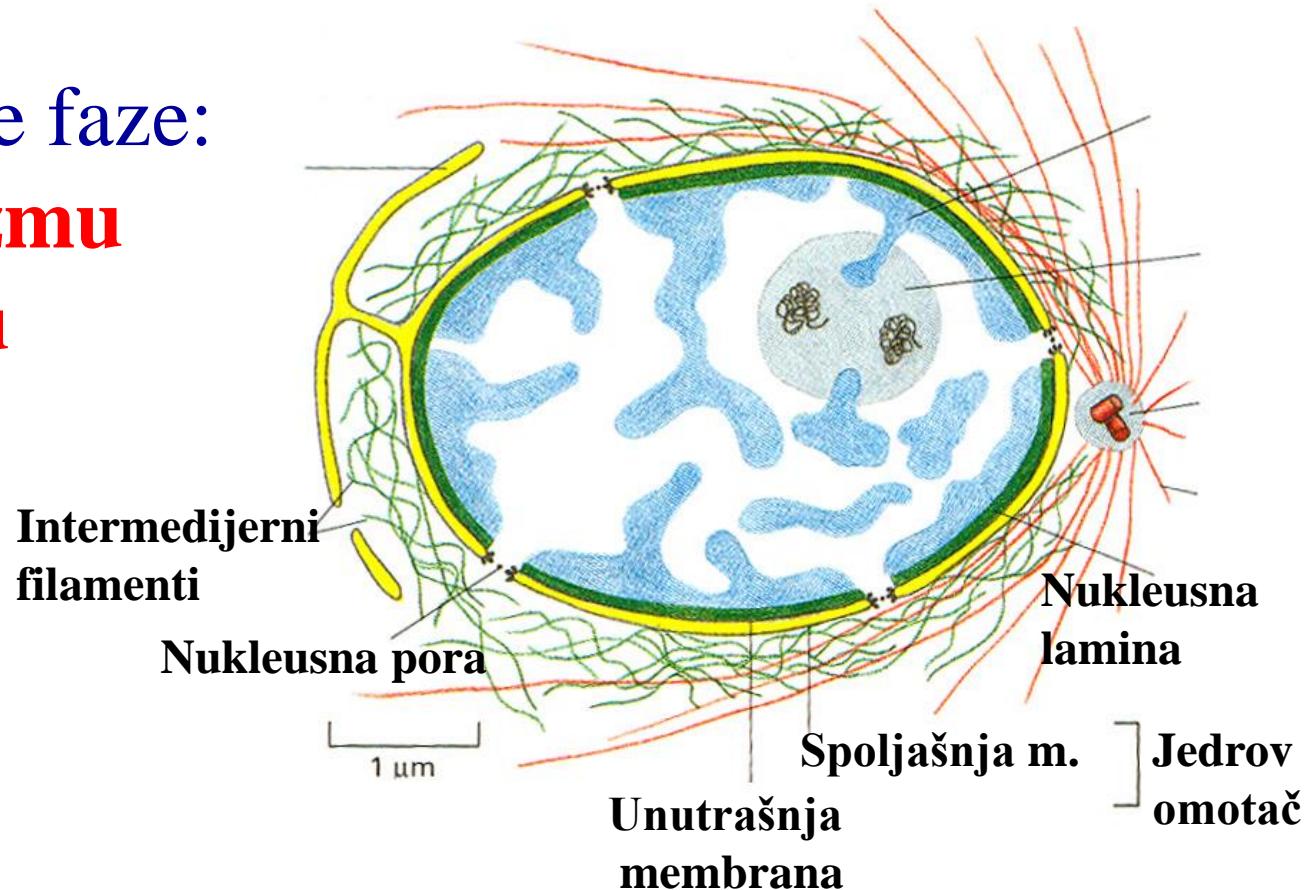
1 - nukleusni ovoj, 2 - ribozomi, 3 - kompleks nukleusne pore, 4 - jedarce, 5 - hromatin, 6 - jedro, 7 - endoplazmatični retikulum (ER), 8 - nukleoplazma

JEDROV OMOTAČ- karioteka

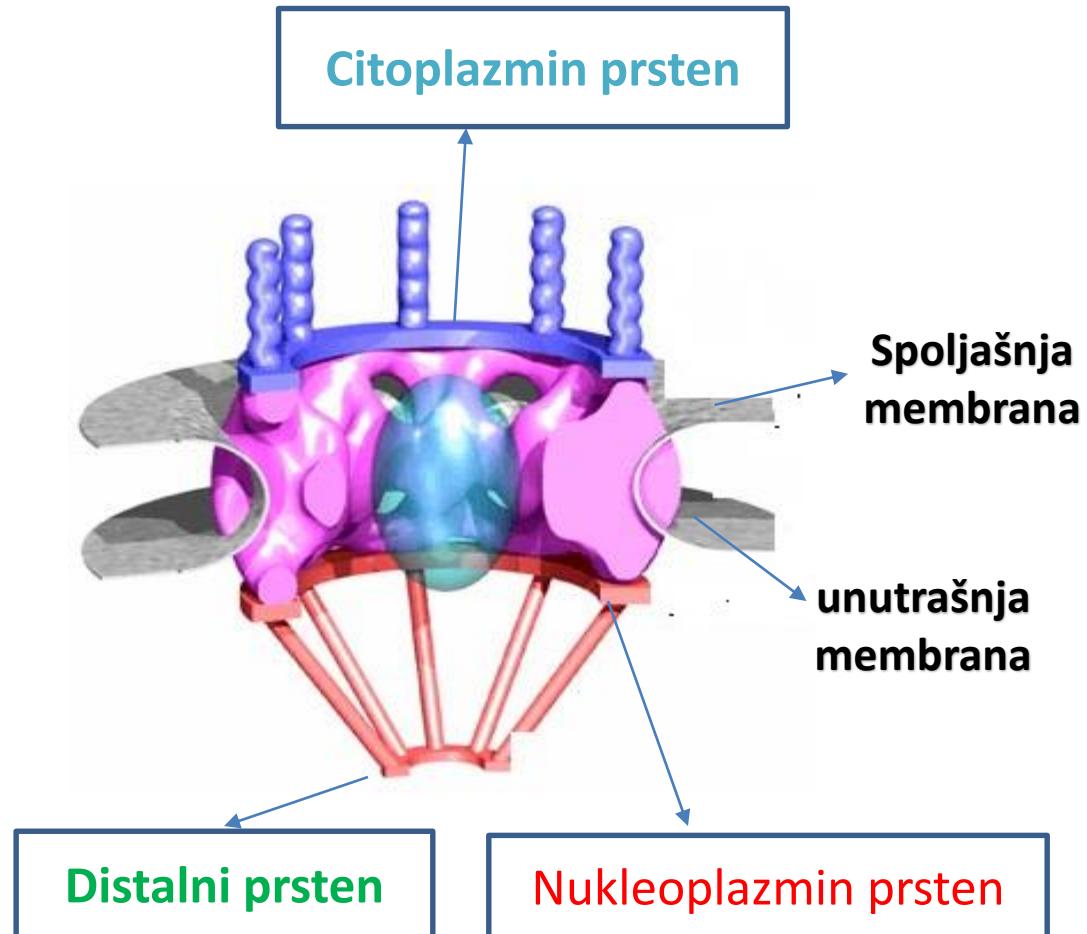
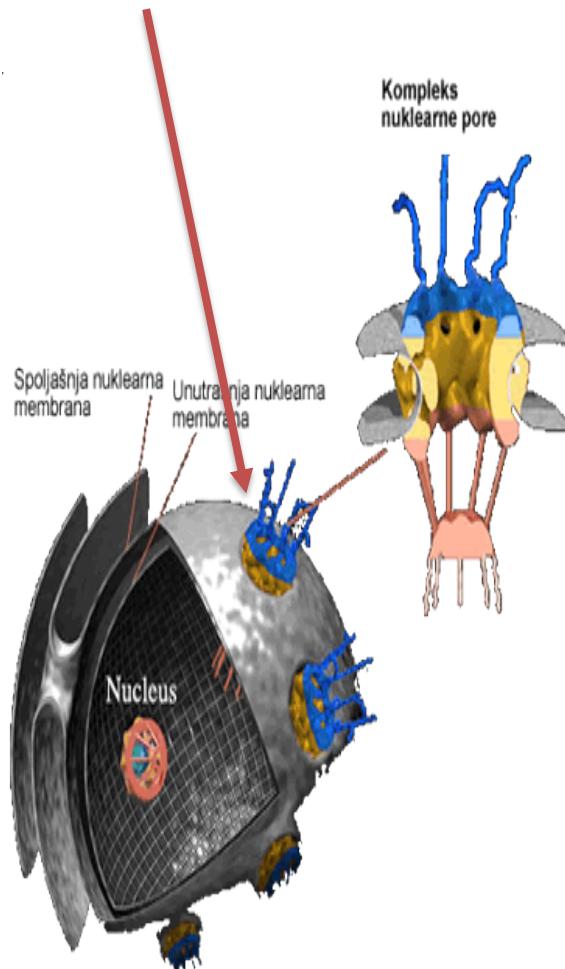
Građa

- Odvaja dvije faze:
 1. **nukleoplazmu**
 2. **citoplazmu**

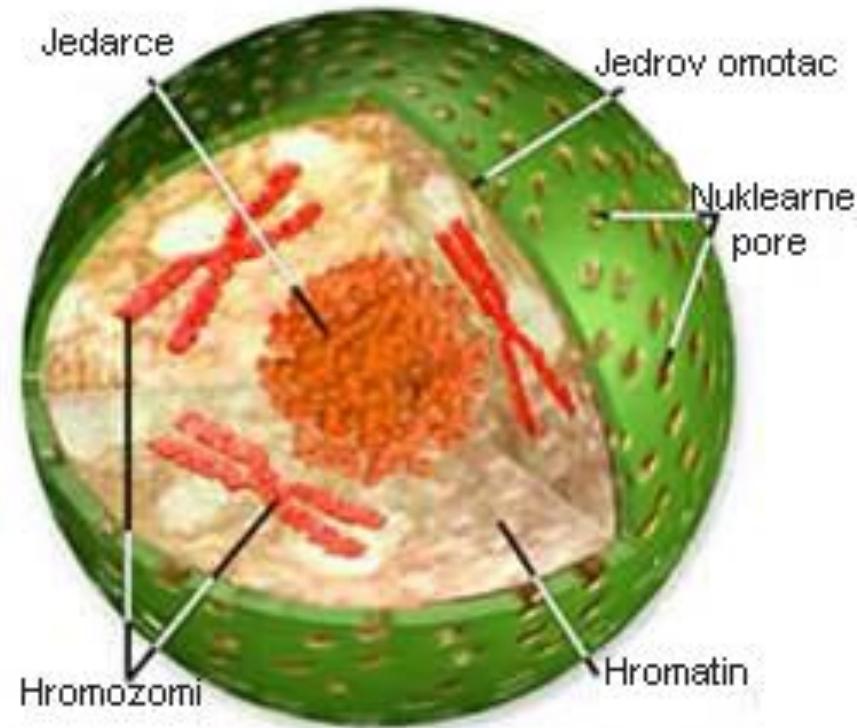
NUKLEUSNA PORA- KOMPLEKS JEDROVE PORE

- **Nukleusne pore** su specijalna mesta na jedrovoj membrani, preko njih se obavlja razmena materija između nukleoplazme i citoplazme

HROMATIN-HROMOZOMI

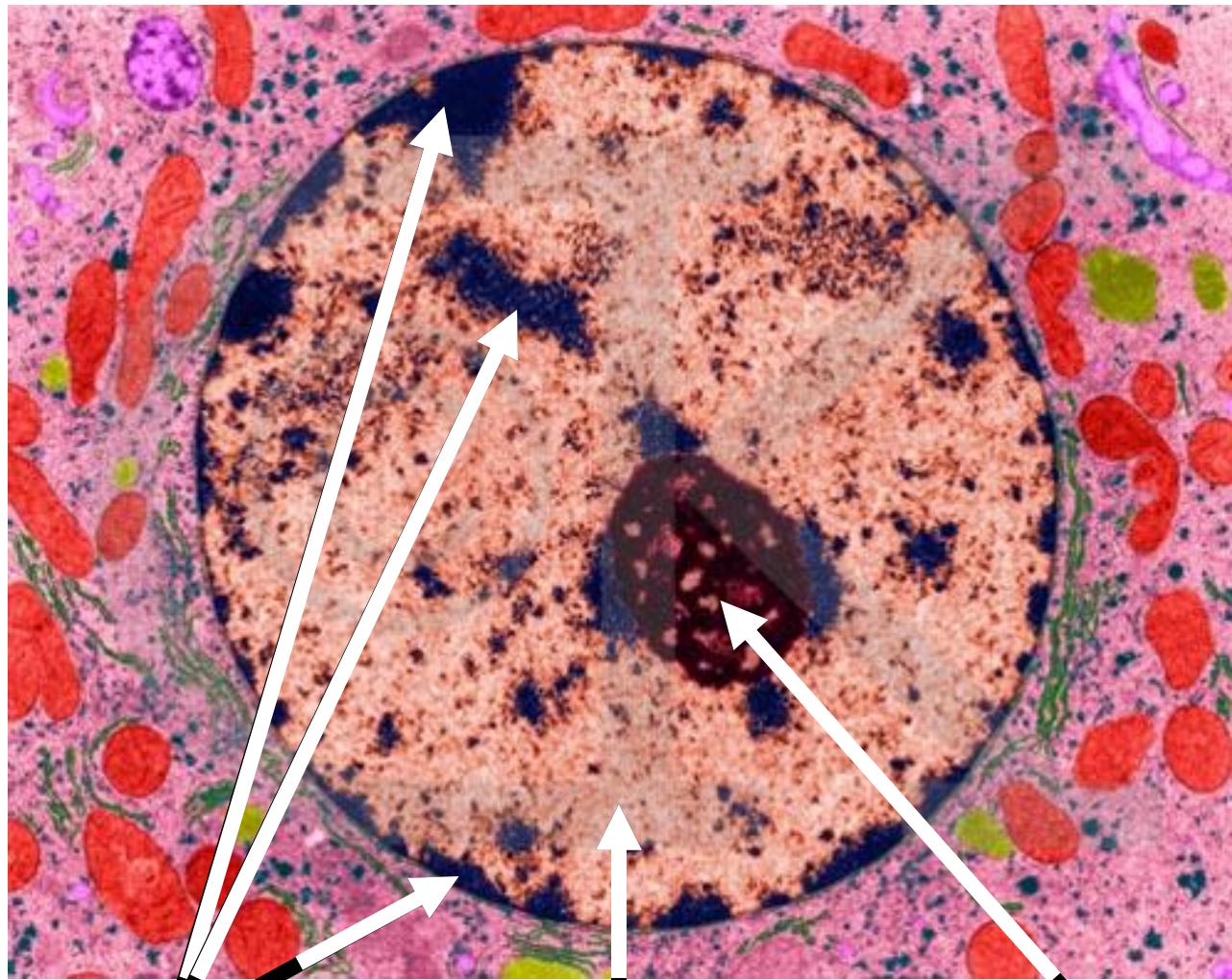
- Hromatin- "obojen materijal"
- Hromozomi- "obojena tjelašca"

HROMATIN predstavlja kompleks DNK (35%), histonskih i nehistonskih proteina (35%), uz male količine RNK (5%). Pri diobi ćelije hromatin se spiralizuje u citološki vidljive strukture koje se nazivaju **hromozomi**.

- U interfazi je nekondenzovan

HROMATIN

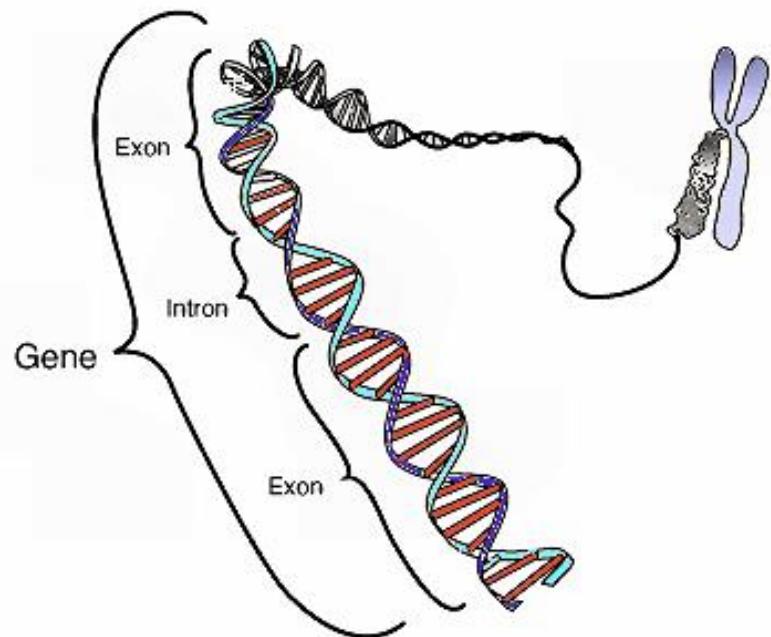
Heterohromatin

Euhromatin

Jedarce (nucleolus)

- **Heterohromatin-**
kondezovan,
transkripciono
neaktivran
- **Euhromatin-**
transkripciono
aktivran u interfazi

KONDENZACIJA DNK

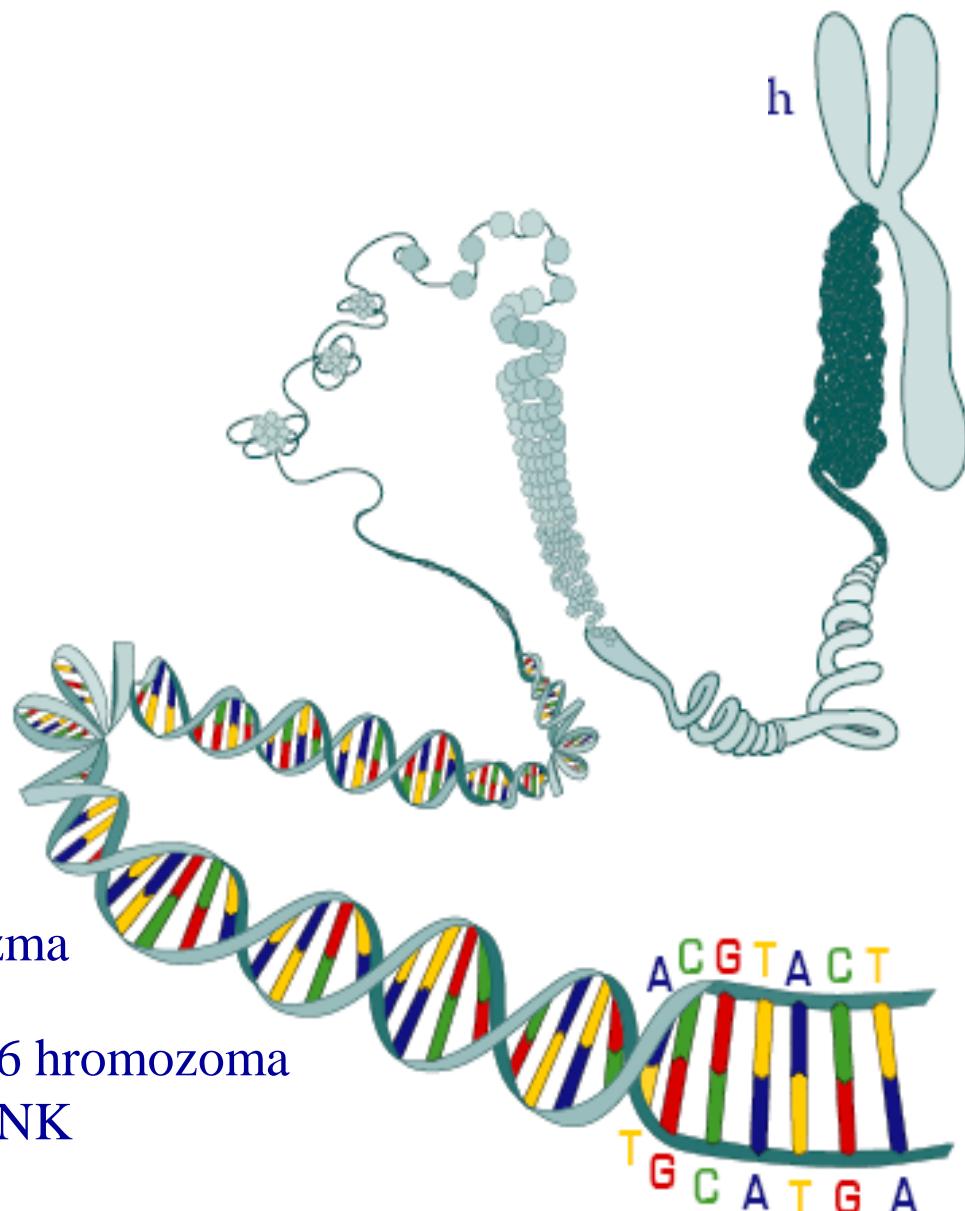

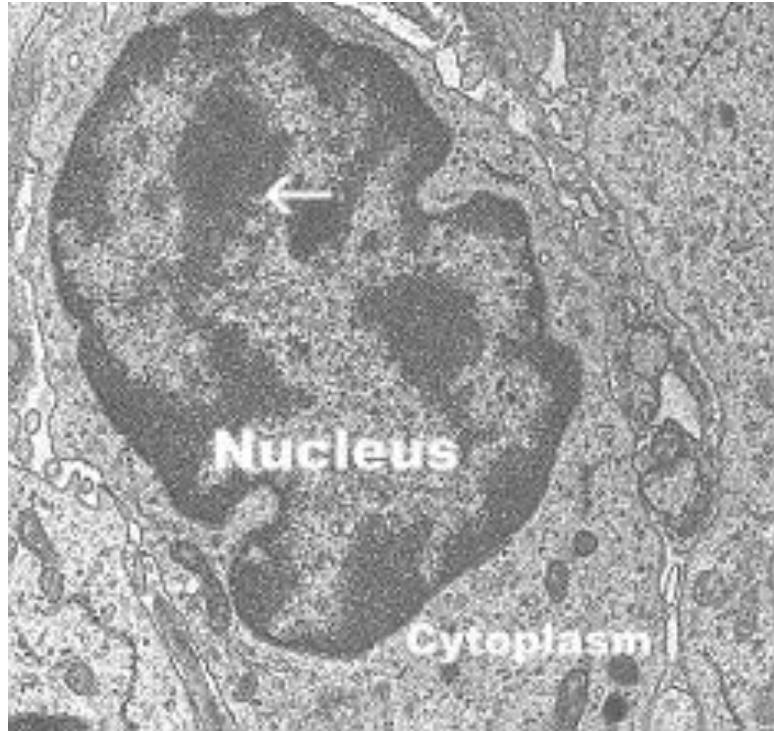
Gen – sekvenca koja nosi određenu informaciju

Genom – ukupna genetička informacija sadržana u hromozomima jednog organizma

Tjelesna ćelija čovjeka – 2,2 m DNK u 46 hromozoma

Hromozom ($6 \mu\text{m}$) – sadrži po 4,8 cm DNK

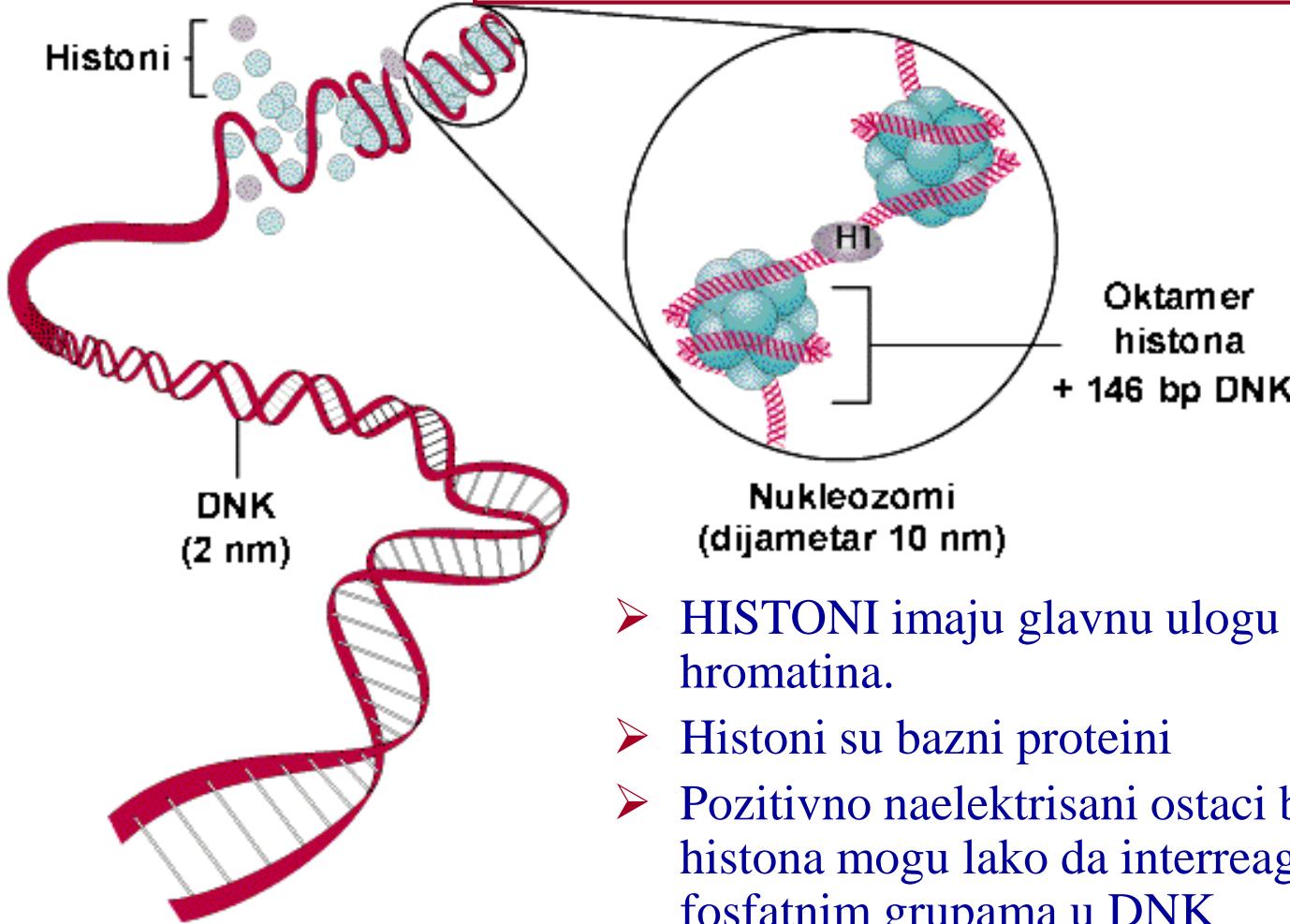

INTERFAZA
genetički materijal
je dekondenzovan

MITOZA
genetički materijal je
upakovan u hromozome

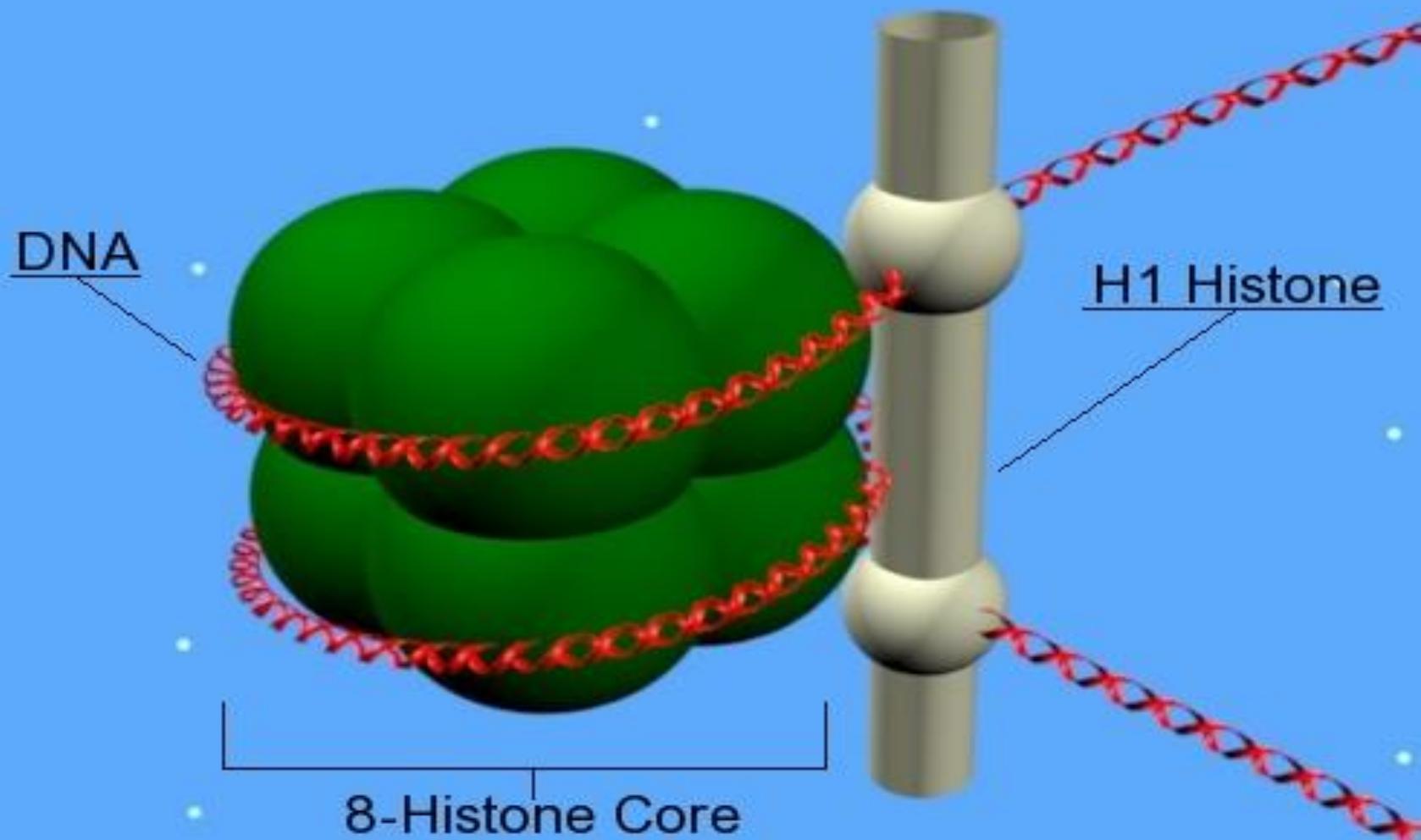
KONDENZACIJA DNK

Hromatozom
dva lanca DNK+ oktamer + H1

- HISTONI imaju glavnu ulogu u strukturisanju hromatina.
- Histoni su bazni proteini
- Pozitivno nanelektrisani ostaci baznih aminokiselina histona mogu lako da interreaguju sa kiselim fosfatnim grupama u DNA
- **Grupe histona:**
 1. nukleozomalni histoni (H2A, H2B, H3 i H4) – omogućavaju vezivanje DNA u nukleozome
 2. H1 histoni – pomažu u pakovanju nukleozoma

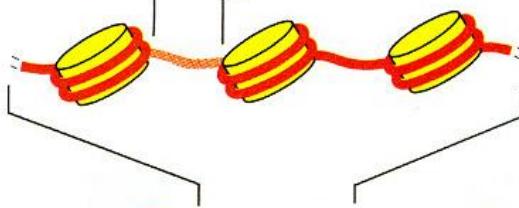
Nucleosome

Kratak region
dvostrukog DNK heliksa

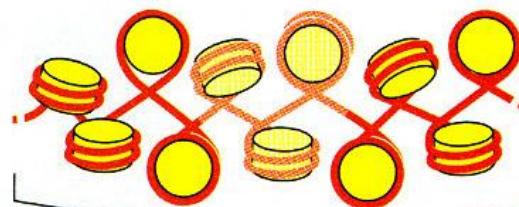

oblik hromatina
tzv. "niska perli"

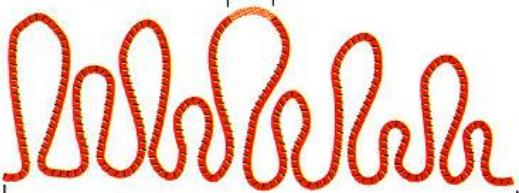

KONDENZACIJA DNK

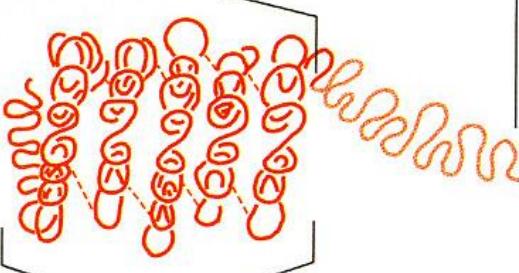
Hromatinsko vlakno
pakovanih nukleozoma
debljine 30 nm

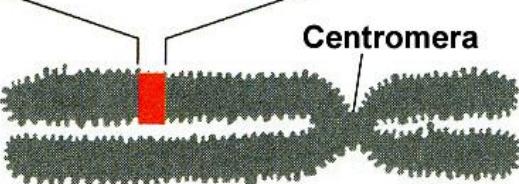
Deo hromozoma
u rastegnutom obliku

Deo hromozoma
u kondenzovanom
obliku

Ceo mitotski
hromozom

11 nm

30 nm

300 nm

700 nm

1400 nm

➤ Od DNK do metafaznog
hromozoma

➤ od "golog" molekula DNK do
hromozoma ostvaruje kondenzacija
od oko 10 000 puta

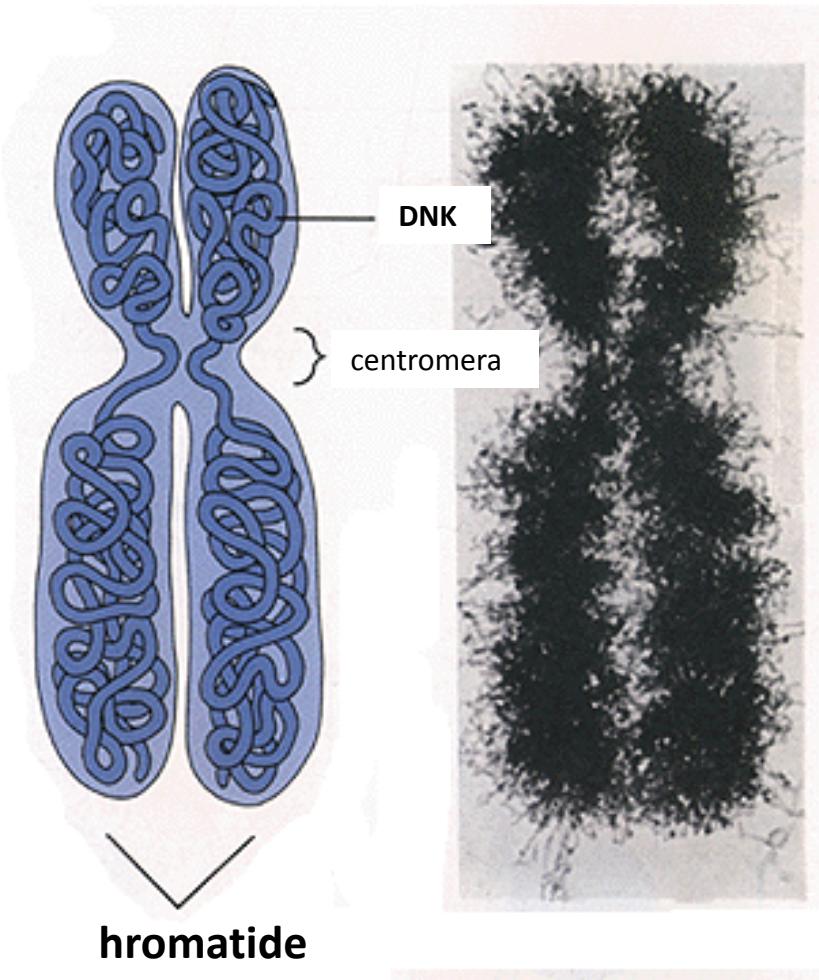
➤ hromatin interfaznog jedra ima
strukturu **solenoida**
6 nukleozoma u zavoju

Osnovni nivoi kondenzacije gen.
mat. od DNK do mitotskog hromozoma

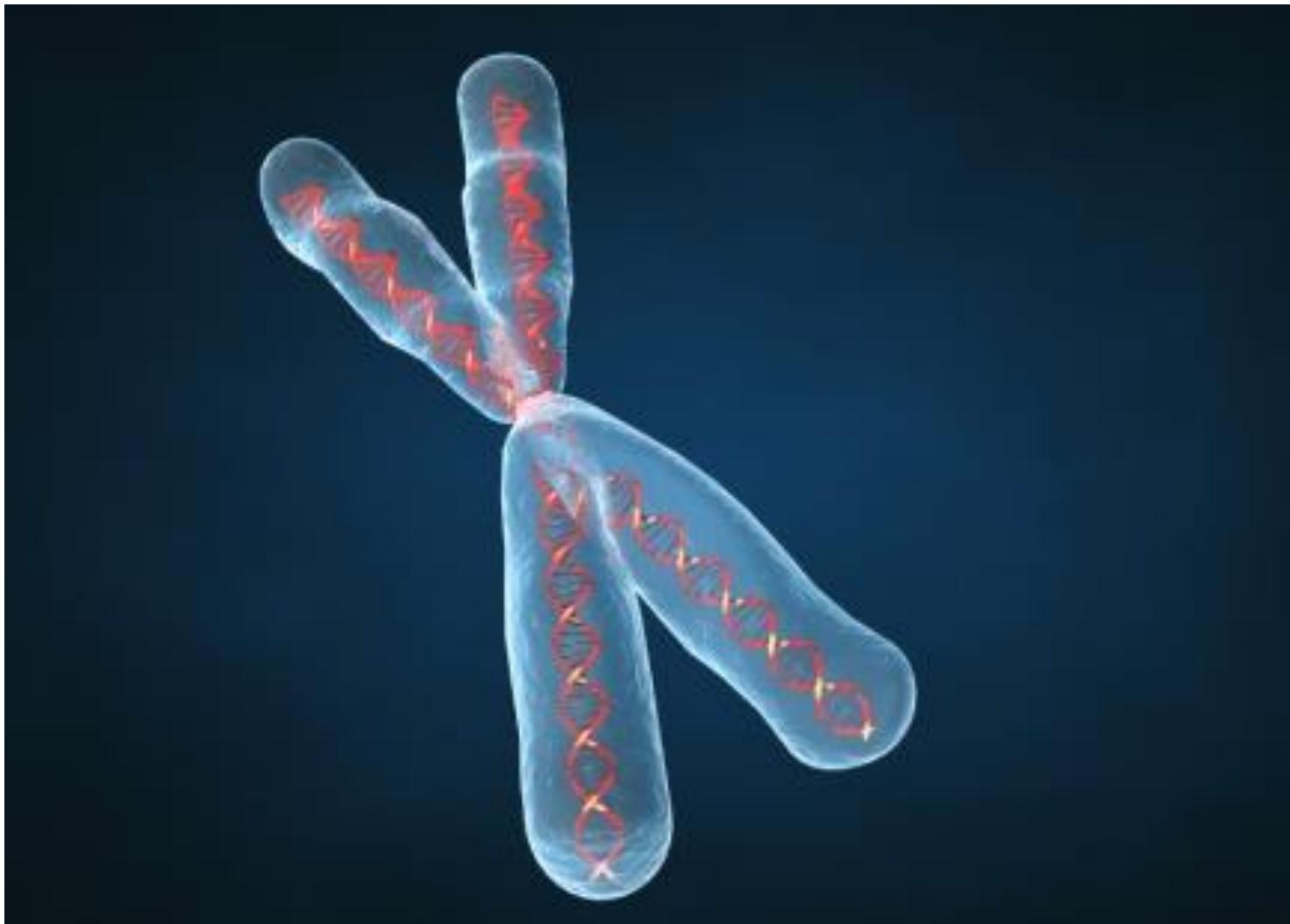
MITOTIČKI HROMOZOM

Grada

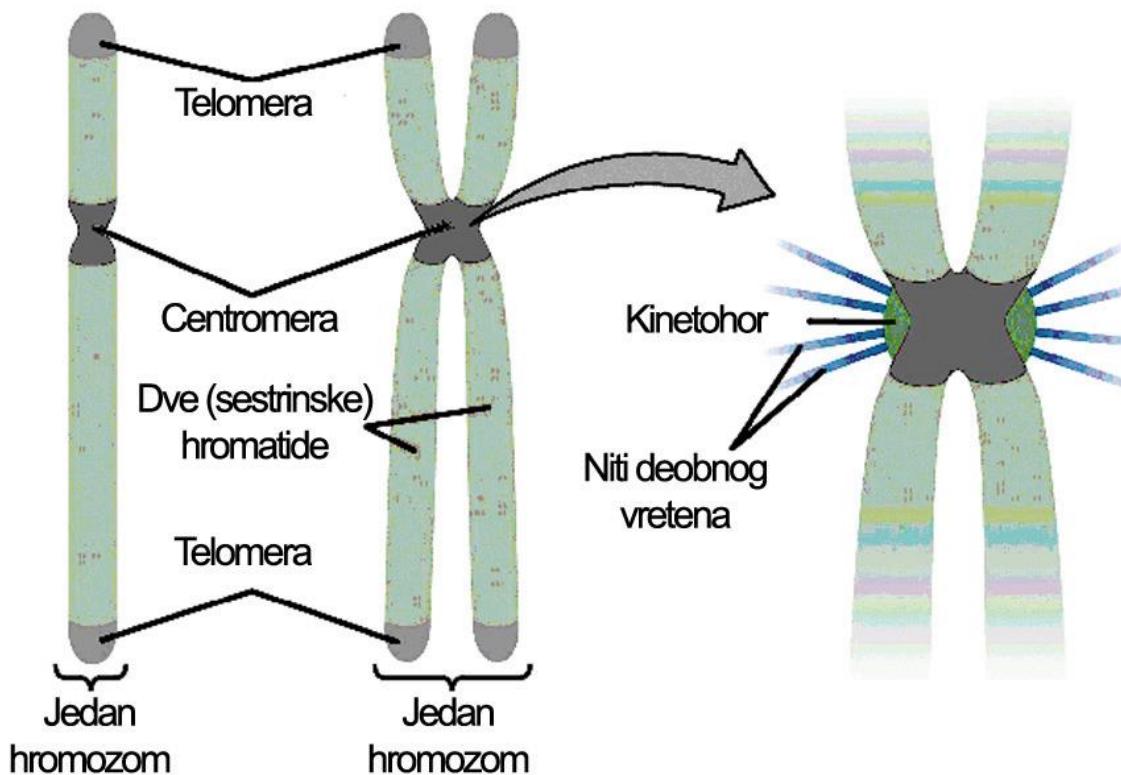
- Hromatin u najkondenzovanijem obliku
- U metafazi diobe

U SVAKOJ HROMATIDI PO JEDAN **DNK**
MOLEKUL **CIJELI HROMOZOM 2 DNK**
MOLEKULA

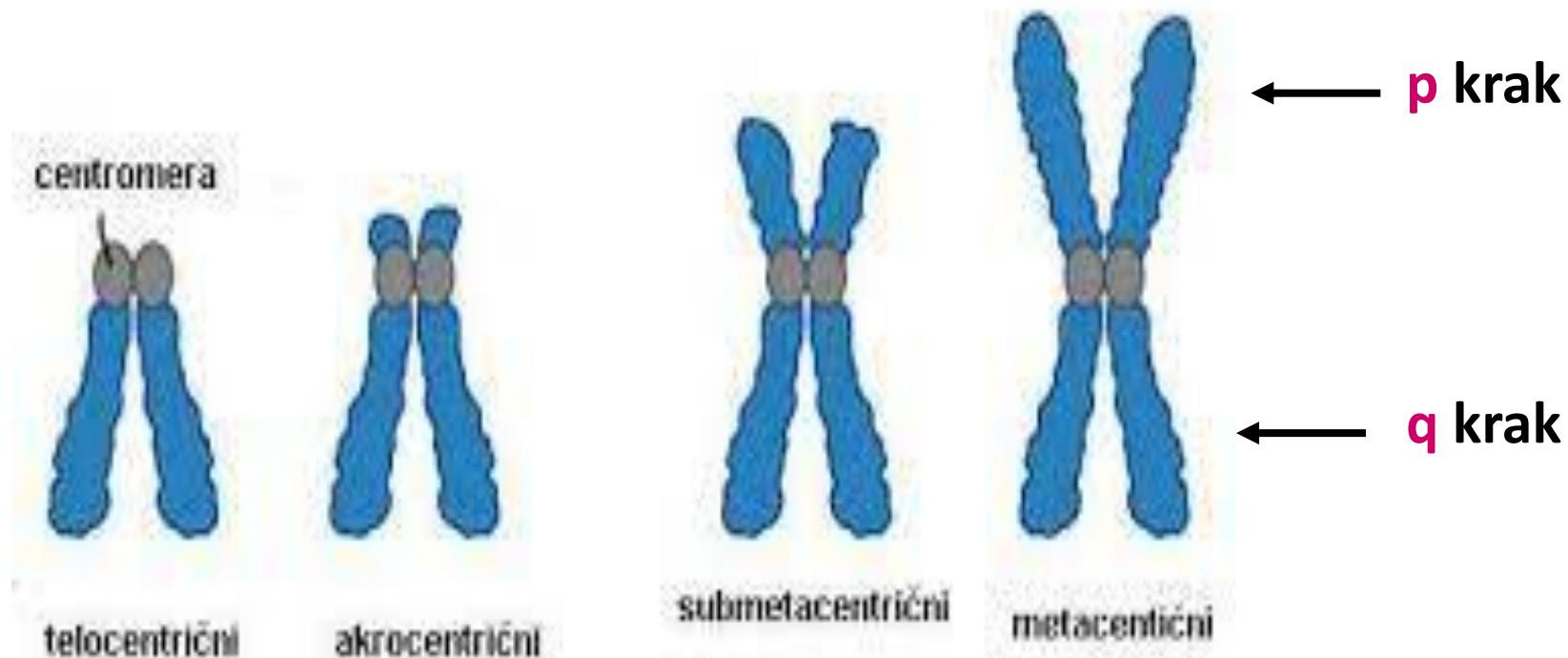
MITOTIČKI HROMOZOM

- Kinetohor – mjesto vezivanja mikrotubula diobnog vretna za hromozome
- Centromera i telomere imaju jedinstvenu molekularnu stруктуру koja pruža stabilnost i omogućava normalno ponašanje hromozoma pri njihovoj diobi

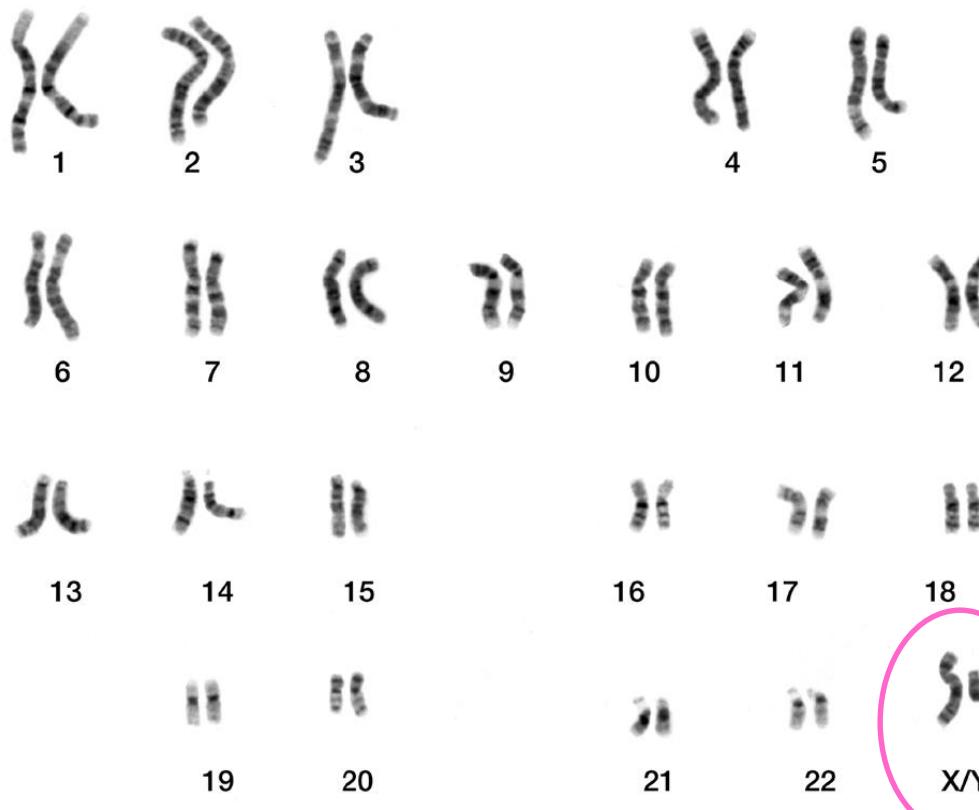
HROMOZOM – morfološka podjela

➤ Prema položaju centromere

KARIOTIP

➤ Skup svih hromozoma

**Kariotip čovjeka
($2n = 46$; $n = 23$)**

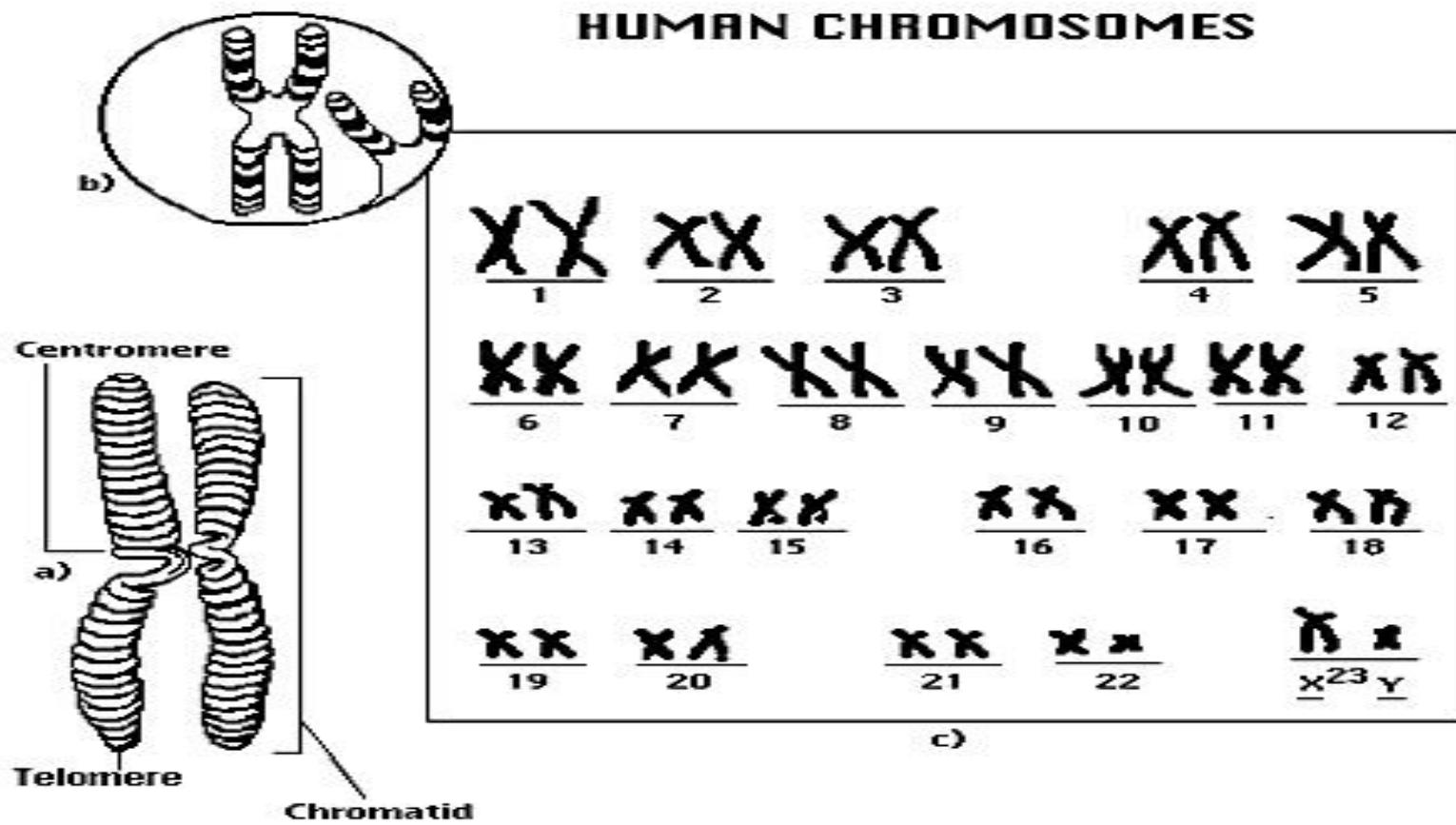
**22 para
autozoma-
odgovorna za
tjelesne
karakteristike**

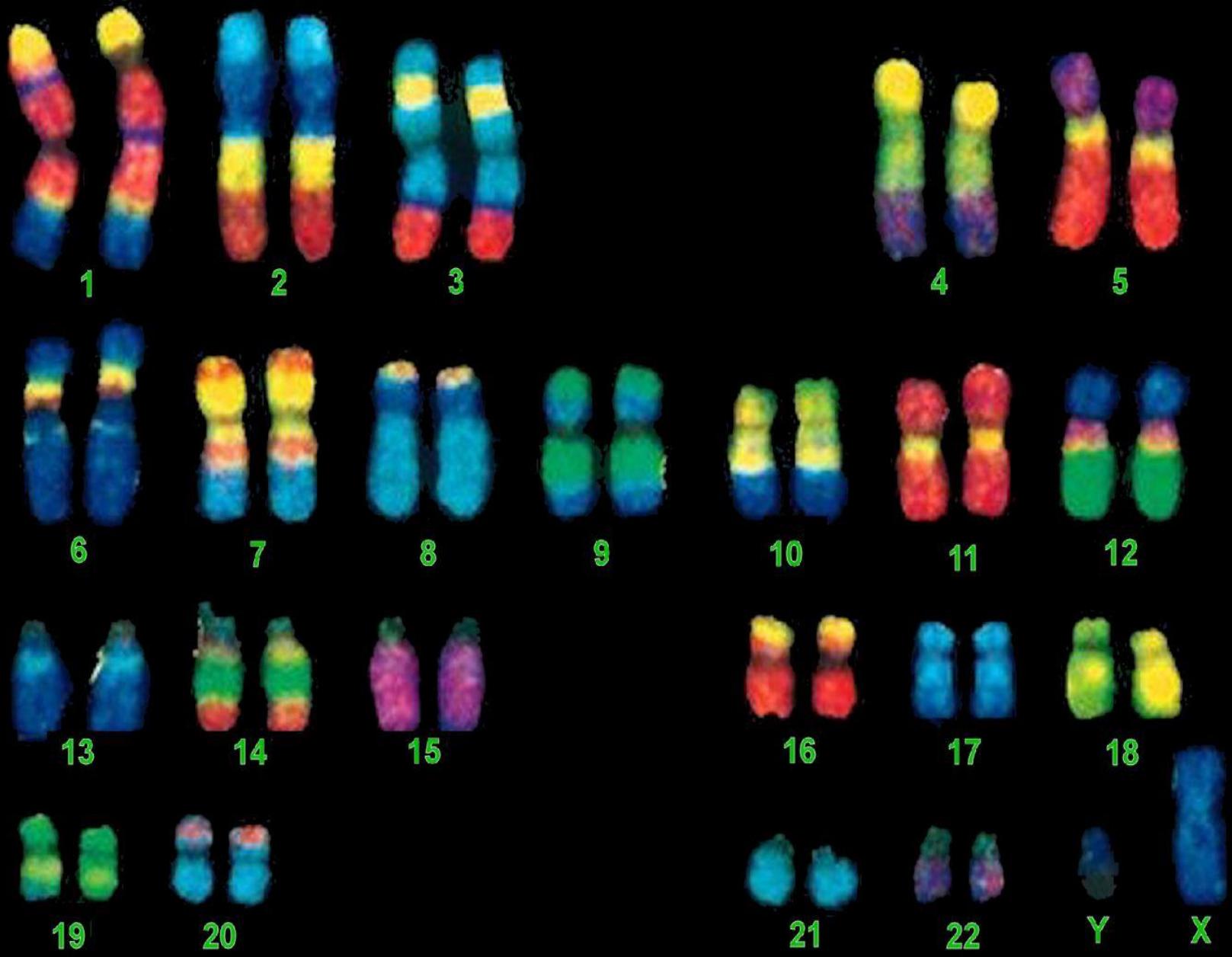

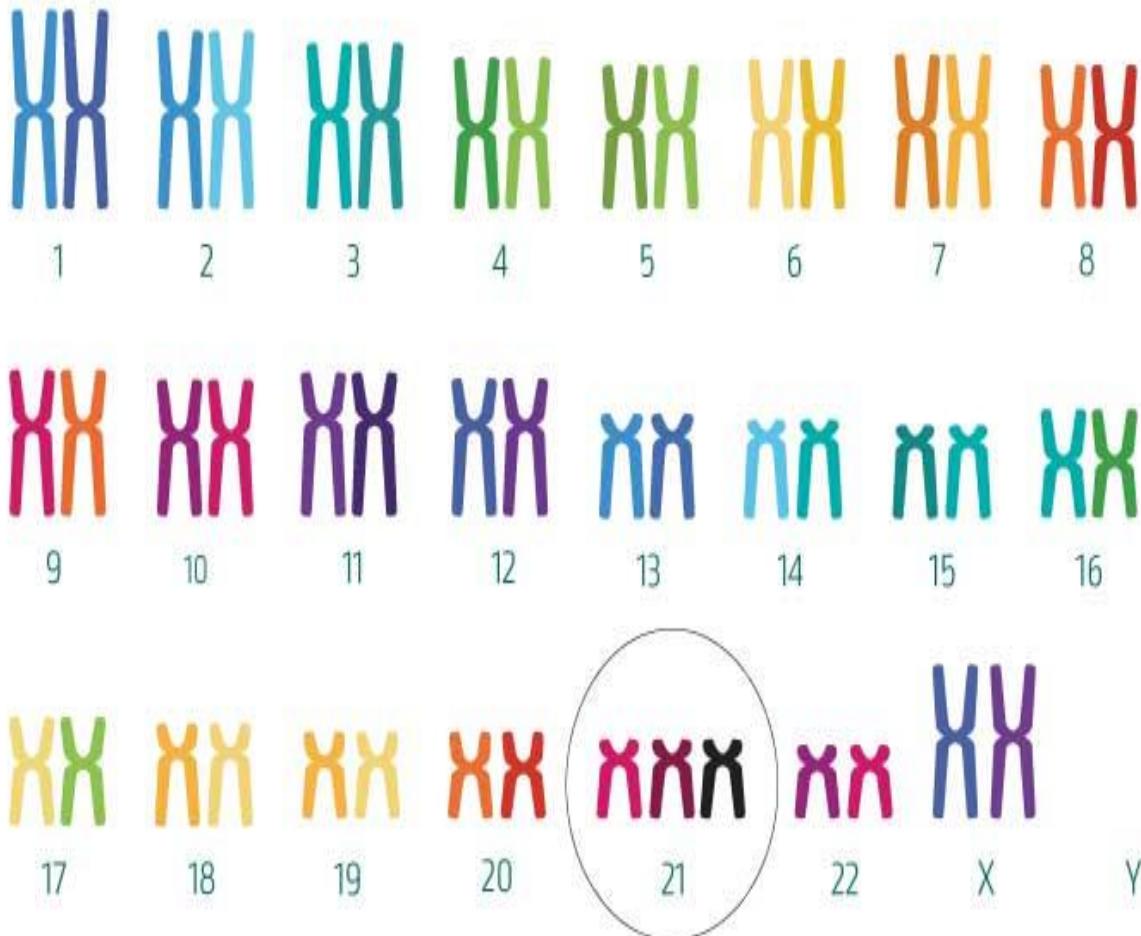
**1 par polnih
hromozoma**

HROMOZOMI

- Diploidan broj hromozoma (**2n**) – somatske ćelije
- Haploidan broj hromozoma (**n**) – polne ćelije
- Broj hromozoma je stalan i karakterističan za vrstu
Čovjek – 46; Konj – 64; Svinja – 40; Koza – 60; Pas – 78; mačka - 38

Jedna od najčešćih aneuploidija hromozoma je trizomija 21, poznatija kao Daunov sindrom. Osobe koje imaju Daunov sindrom na **21. paru hromozoma umesto dva, imaju tri hromozoma!!**

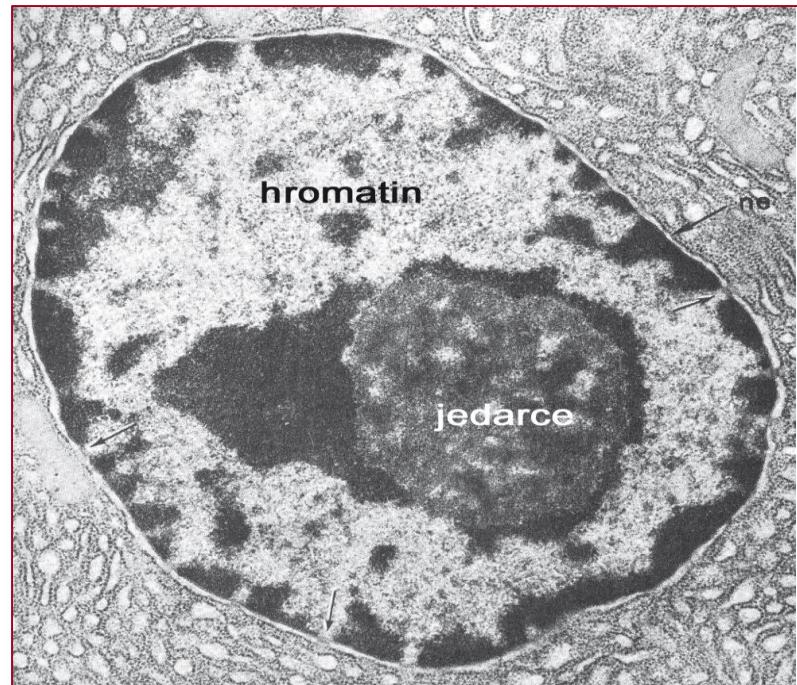

JEDARCE

Uloga: u stvaranju ribozoma
-mjesto transkripcije; obrada
ribozomalne RNK i prikupljanje
podjedinica ribozoma

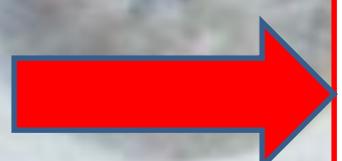
Grada:

- **fibrilarni centar (sadrži dio lanca DNK)**
- **gusta fibrilarna komponenta (sadrži zgusnute filamente rRNK)-*pars fibrilaris***
- **granularna komponenta (u ovom djelu sklapaju se ribozomske subjedinice) –*pars granularis***

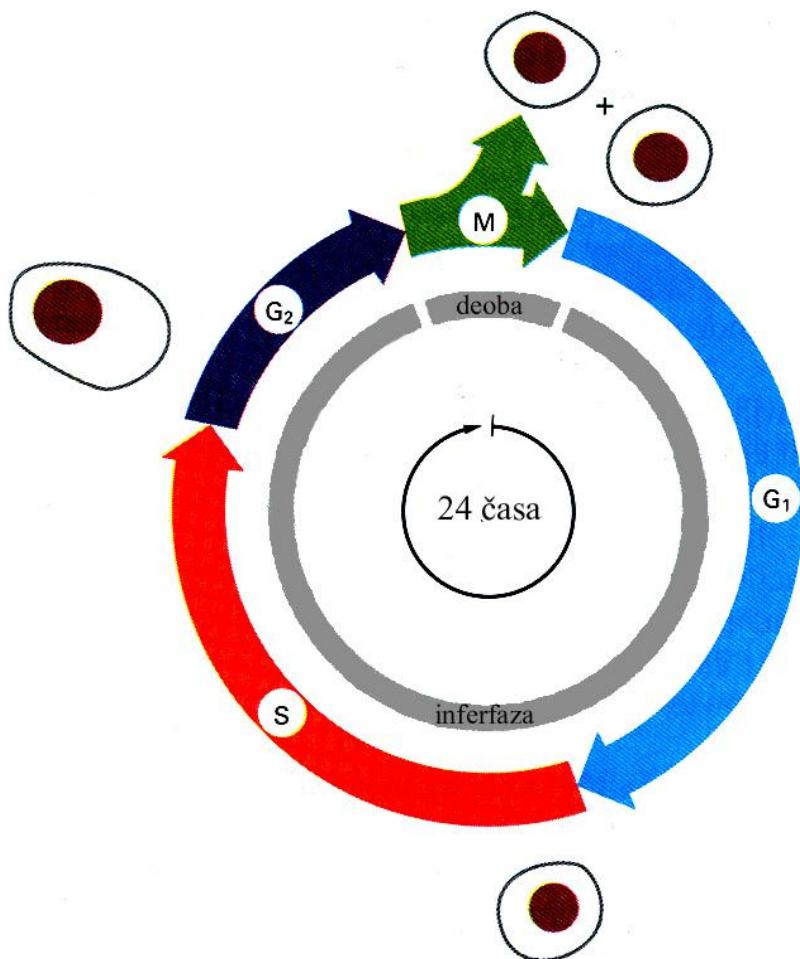
- Veličina jedarceta zavisi od njegove aktivnosti u biosintezi ribozoma

Nestaje u profazi, kada se i razlaže

**ĆELIJSKI CIKLUS I
ĆELIJSKE DIOBE**

ĆELIJSKI CIKLUS

Periodi

Interfaza (priprema za diobu):

G₁ – presintetički period (11h)

S – period sinteze (8h)

G₂ – postsintetički period (4h)

Mitoza (1 h):

profaza

metafaza

anafaza

telofaza

+

citokineza

G₁ – period rasta; metabolički aktivna ćelija; sintetišu se RNK i protein, lipidi i ugljeni hidrati

S – replikacija DNK; sinteza histona; hromatinski materijal se duplira (hromozomi sa formiranim hromatidama);

G₂ – nastavak rasta ćelije; sinteza RNK i proteina diobnog vretena; umnožavanja centriola, dioba mitochondrija

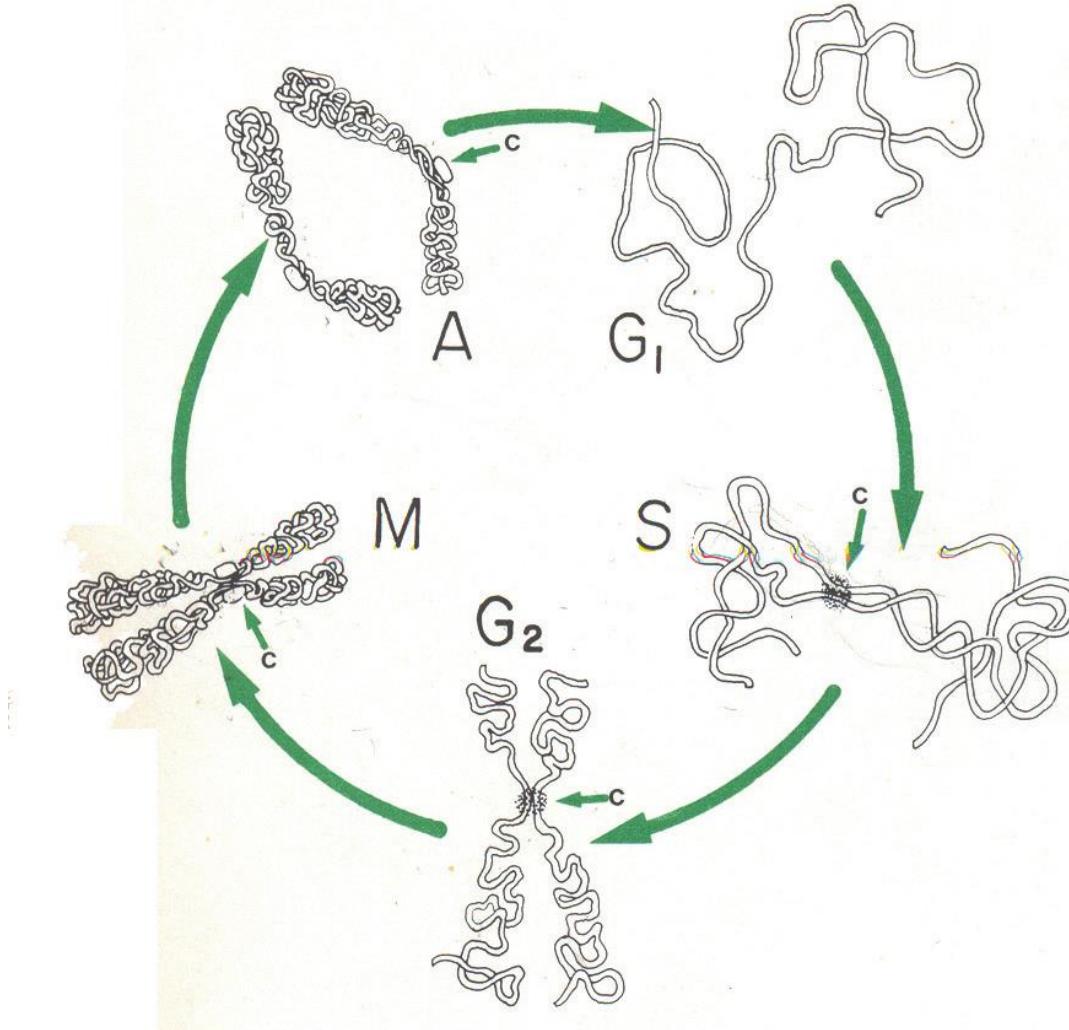
ĆELIJSKI CIKLUS

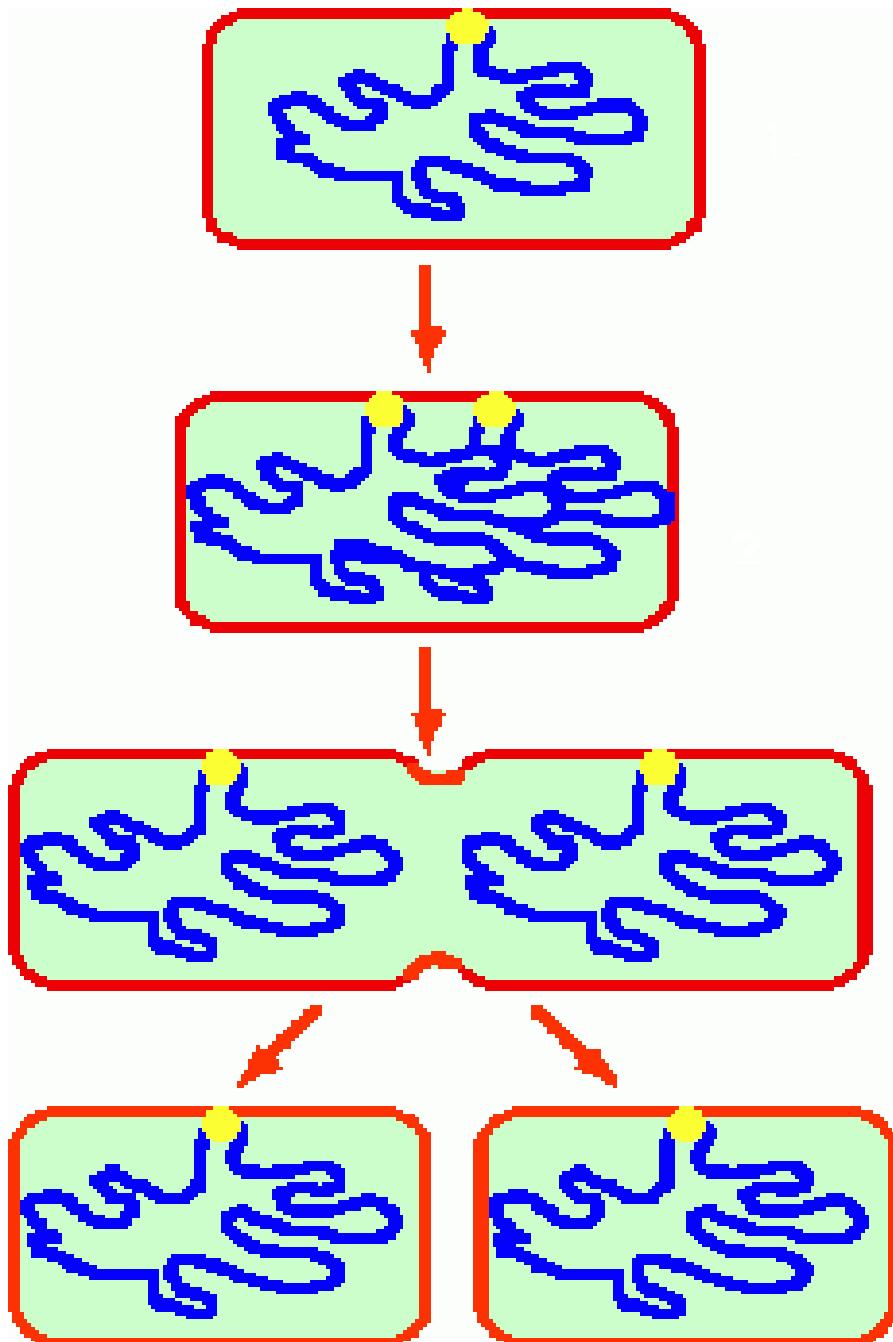
Dužina trajanja ćelijskog ciklusa zavisi od stepena diferenciranosti ćelije:

- **Ćelije koje nisu sposobne za diobu** (nervne ćelije, srčanog mišića, očnog sočiva)
- **Ćelije koje se dijele po potrebi** – nemaju G₁ period (fibroblasti kože, epitelne, endotelne)
- **Ćelije koje se stalno dijele** (krvne, epitelne, digestivnog trakta)

- Dioba prokariotskih ćelija
 - **AMITOZA – direktna dioba**
- Diobe eukariotskih ćelija:
 - **MITOZA** – dioba telesnih ćelija
(indirektna dioba)
 - **MEJOZA** – dioba kojom nastaju polne ćelije
(redukcionalna dioba)

HROMOZOMI TOKOM ĆELIJSKOG CIKLUSA

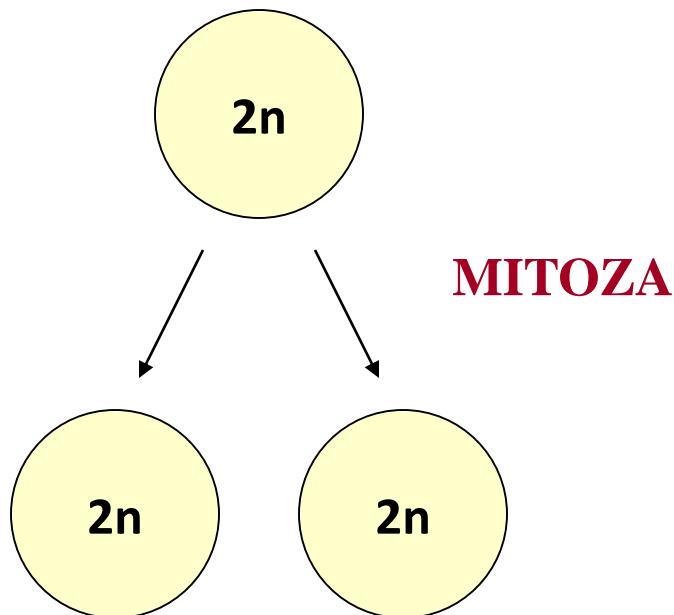

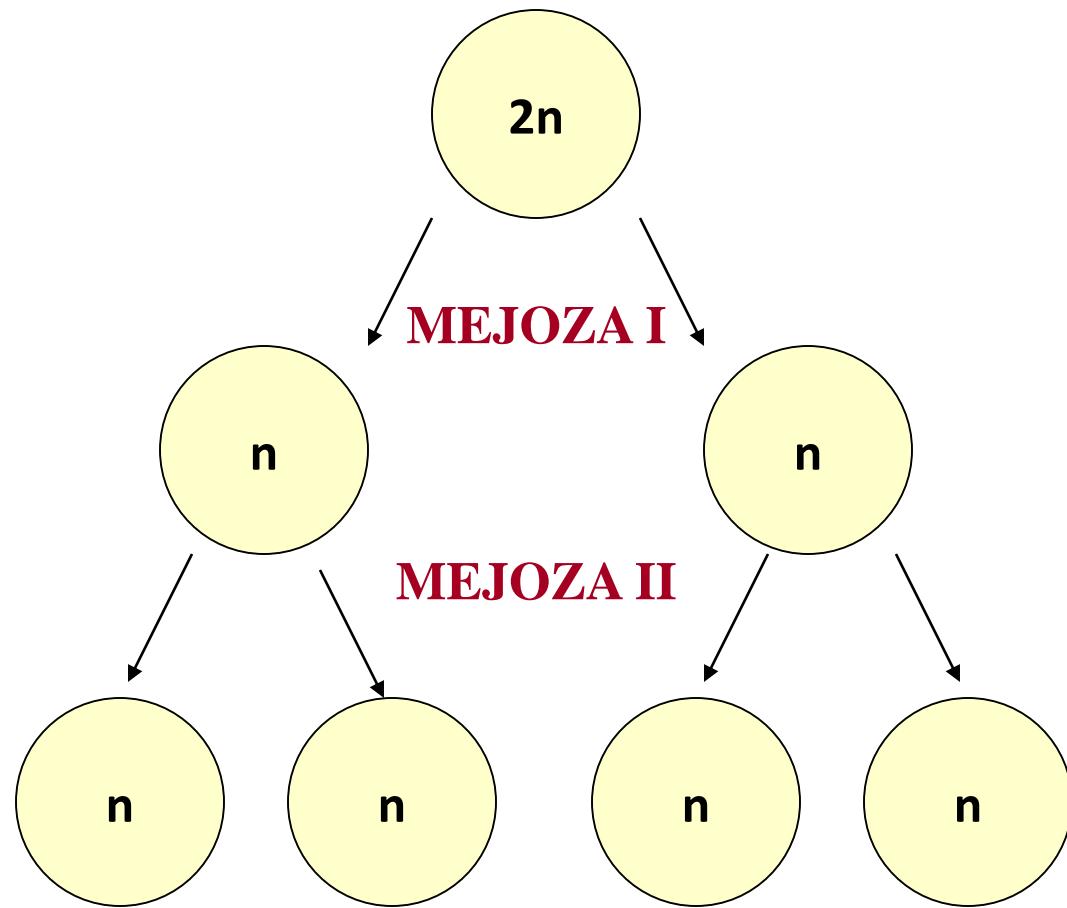
AMITOZA- FISIONA DIOBA

(direktna dioba)

Rezultat: 2 čerke ćelije

MITOZA

MEJOZA I

MEJOZA II

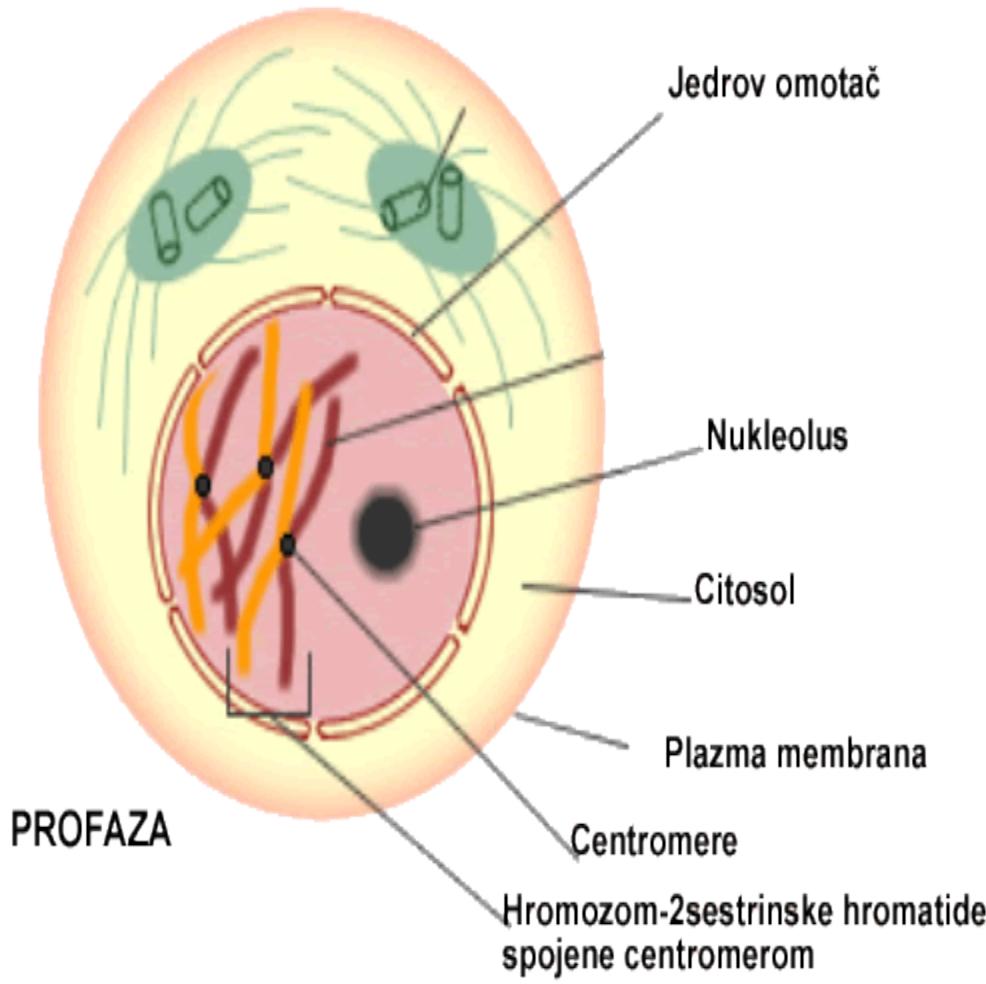
**U MITOZI od jedne
diploidne ćelije nastaju 2
diploidne ćelije**

**U MEJOZI od jedne
diploidne ćelije nastaju 4
haploidne ćelije**

MITOZA

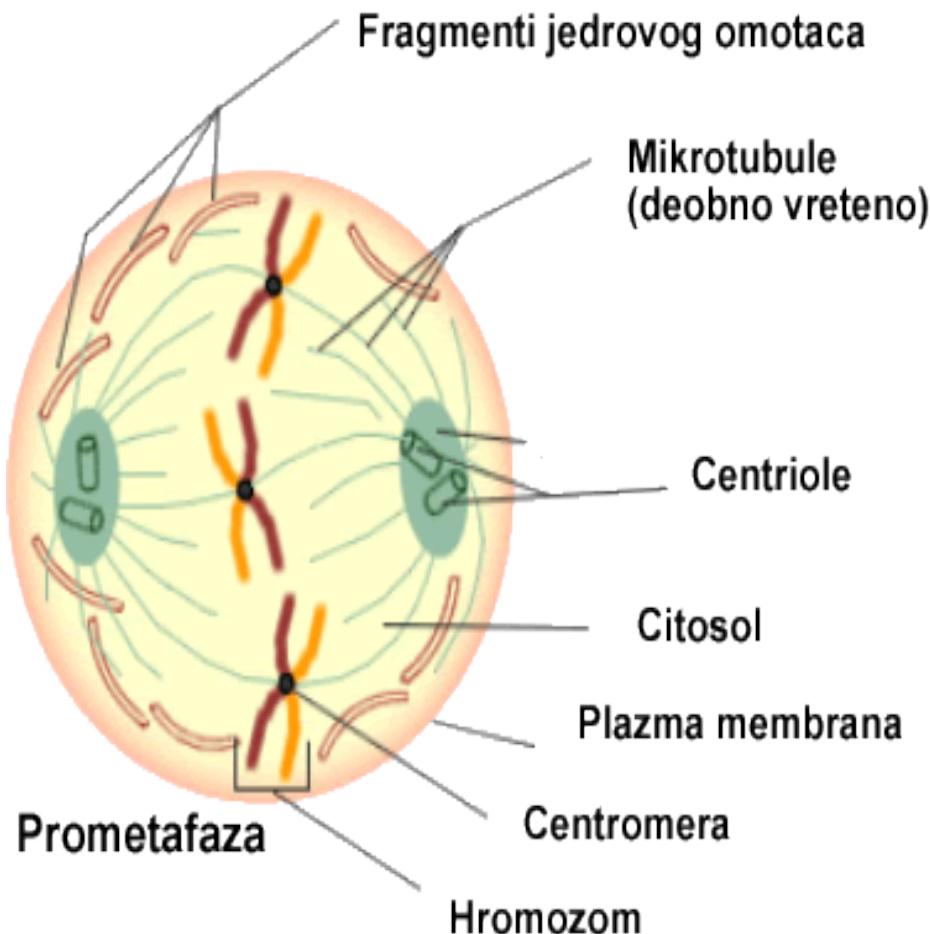
- **Dioba tjelesnih ćelija**
- **Sastoji se od:**
 - Kariokineze – diobe naslednog materijala
 - Citokineze – diobe citoplazme
- **Faze kariokineze su: *profaza, metafaza, anafaza i telofaza***

RANA PROFAZA

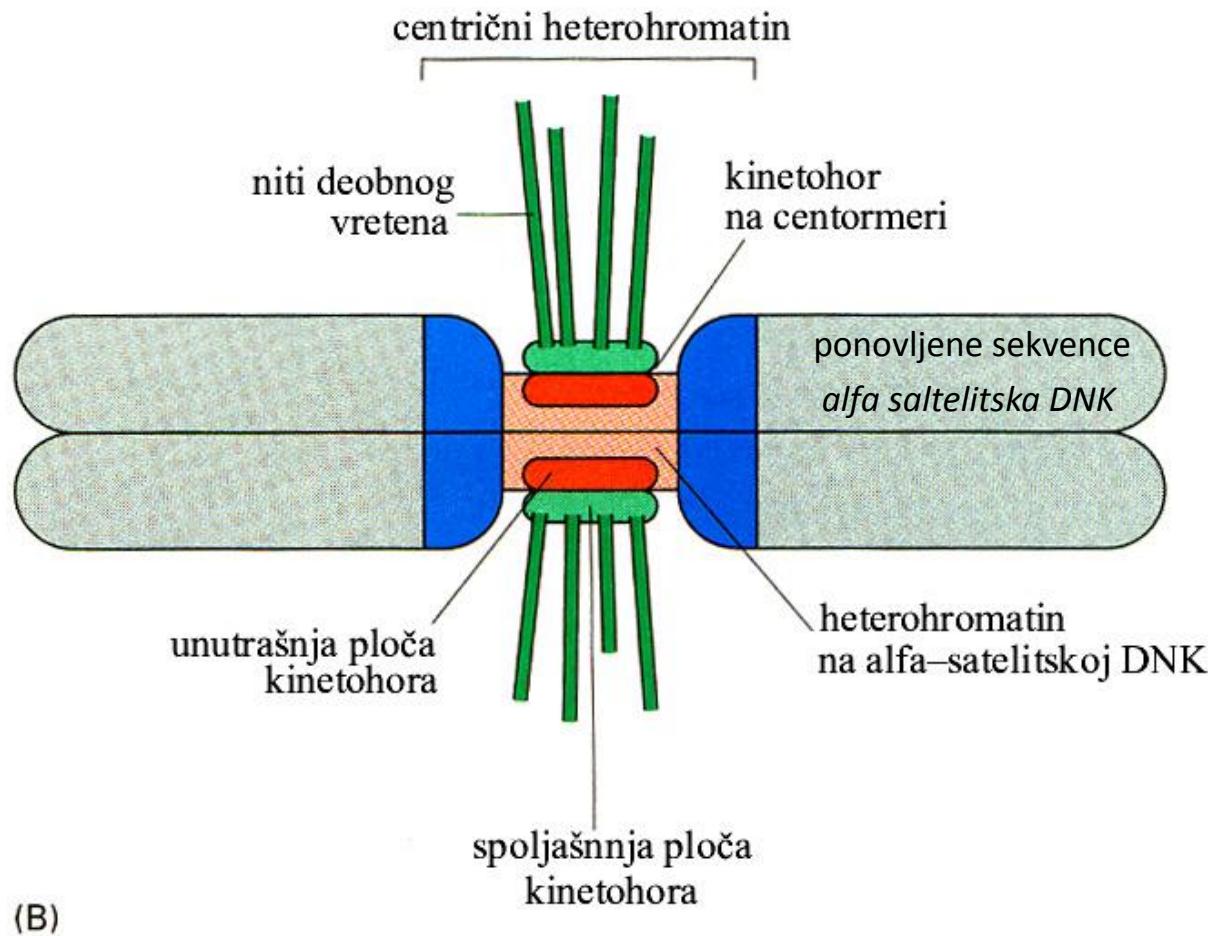
- kondenzovanje hromatina (svaki hromozom sastavljen je od 2 **hromatide** povezane **centromerom**)
- parovi centriola se razilaze i kreću ka suprotnim polovima ćelije
- počinje obrazovanje **diobnog vretena**

KASNA PROFAZA

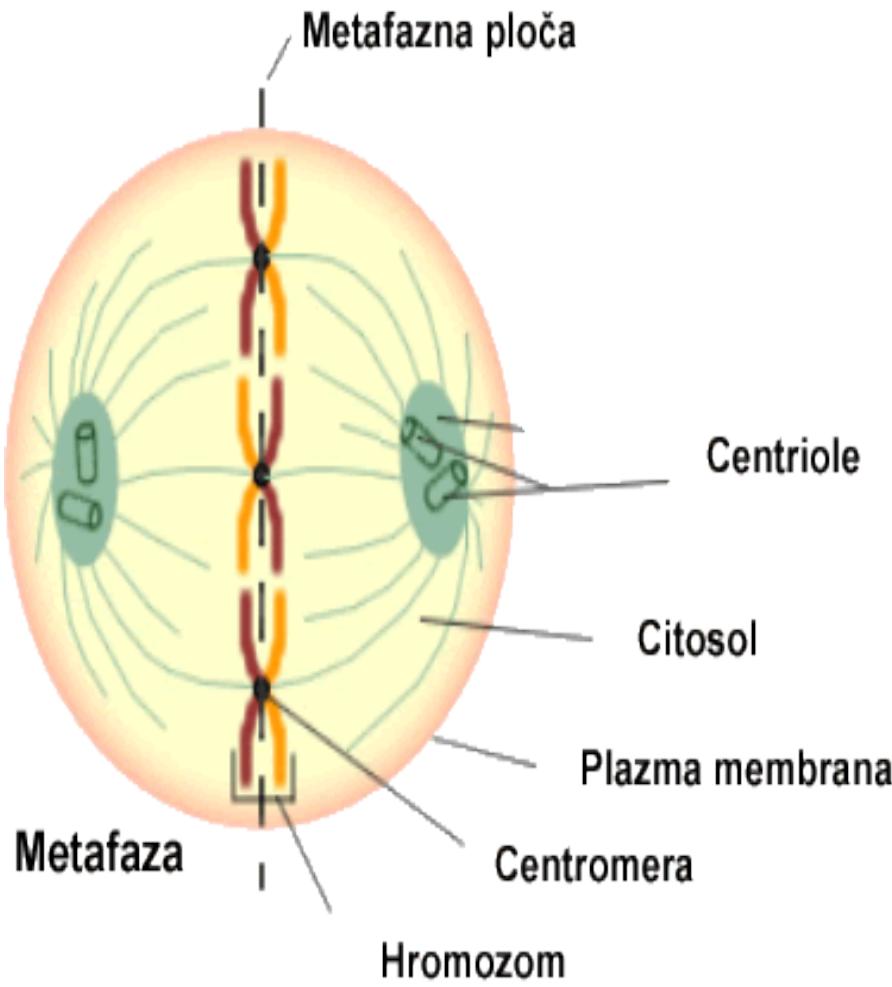

- jedrova membrana se dezintegriše, nestaje jedarce
- mikrotubule diobnog vretena vezuju se za **kinetohore** u oblasti centromere
- profaza čini 60% ukupne mitoze

KINETOHOR

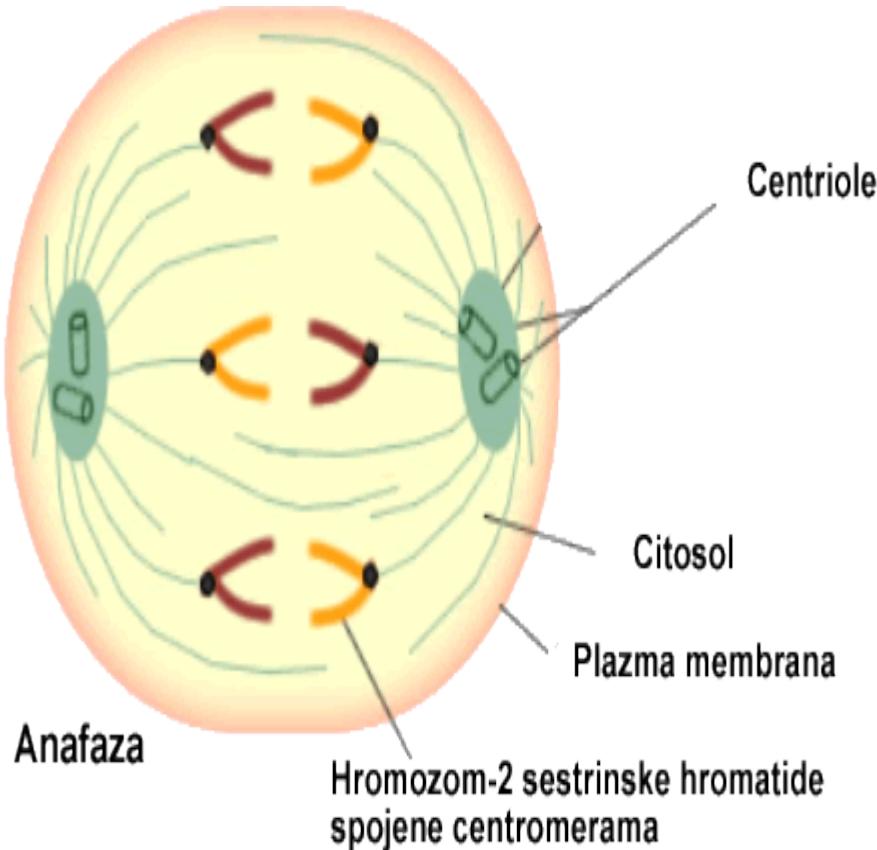

METAFAZA

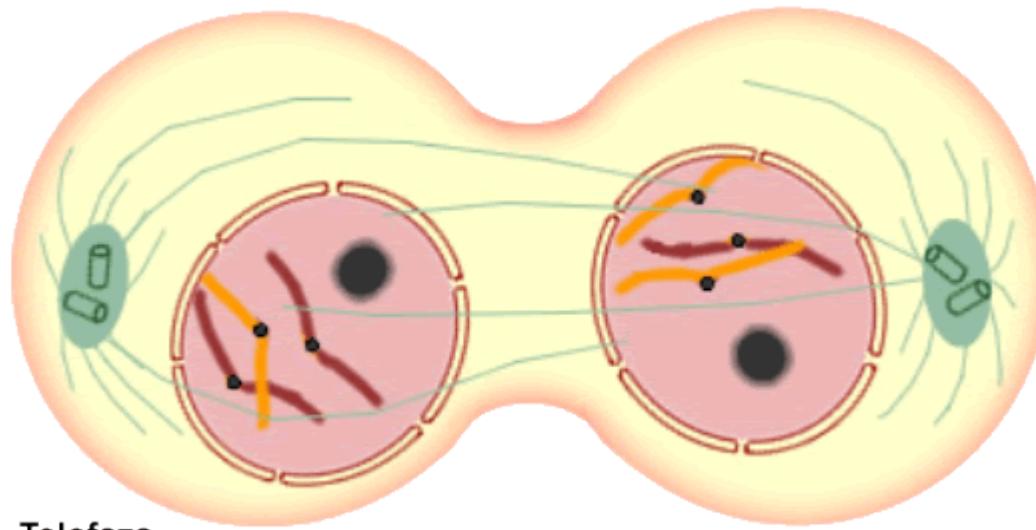
- diobno vreteno je potpuno formirano
- hromozomi se raspoređuju u ekvatorsku ravan
- centromere su na sredini između polova
- kraci hromozoma upravljeni prema polovima
- Traje svega nekoliko minuta

ANAFAZA

- skraćivanje kinetohornih niti diobnog vretena
(depolimerizacija mikrotubula)
- hromatide hromozoma se razdvajaju i kreću ka suprotnim polovima ćelije
- traje nekoliko minuta
- Metafaza i anafaza – 5% mitoze

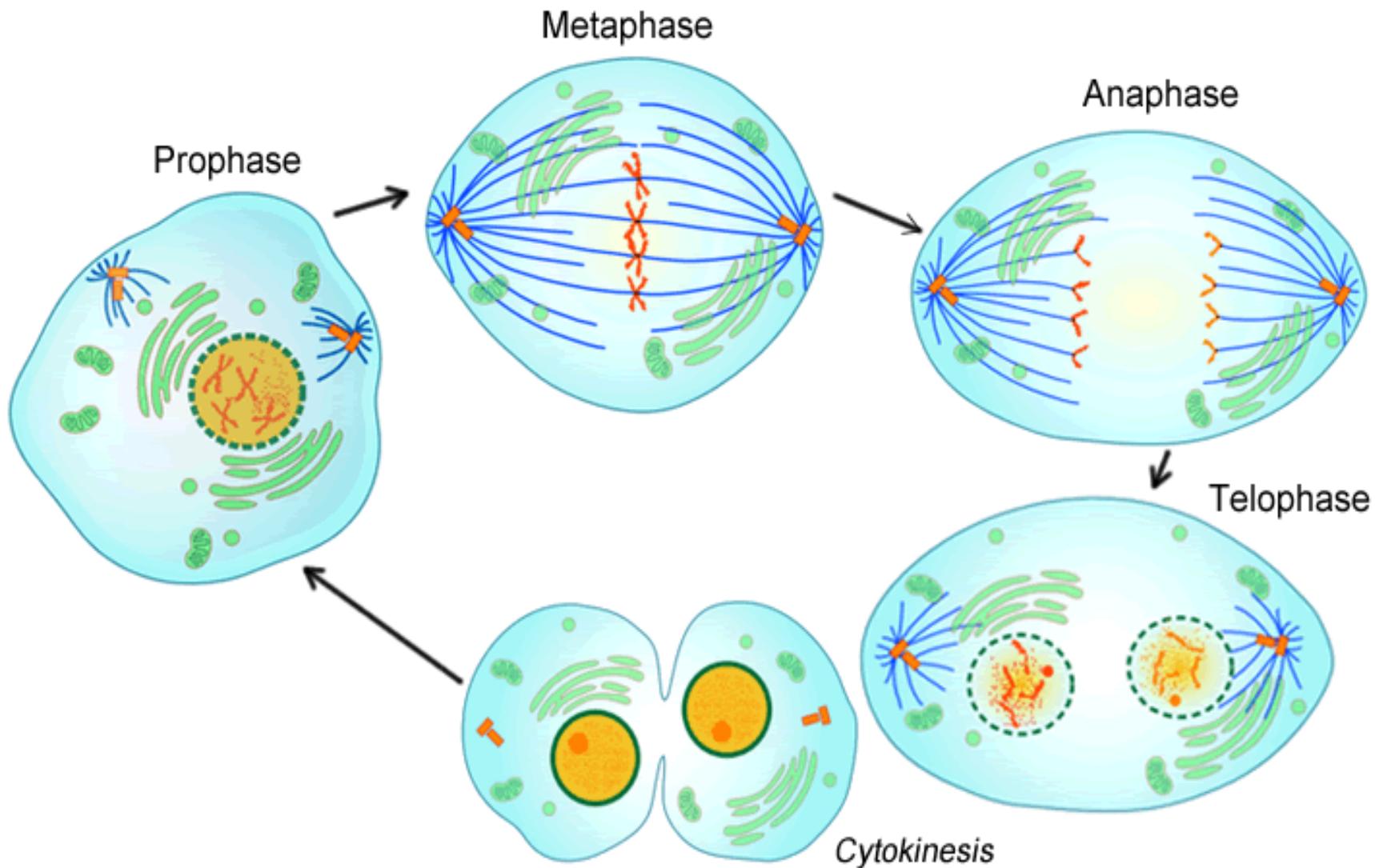
TELOFAZA i citokinezija

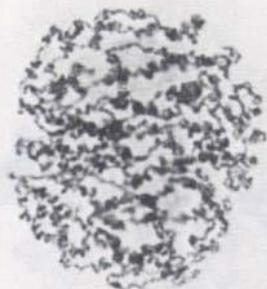
Telofaza

- Podijeljeni hromozomi su na polovima ćelije
- Hromozomi se despiralizuju
- na svakom polu ćelije formira se jedrova membrana i jedarce
- Citoplazma se dijeli
- Trajanje 30% mitoze

MITOZA

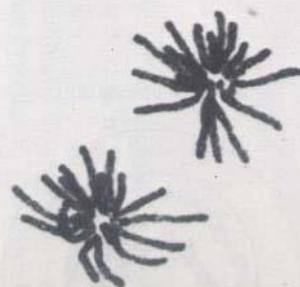
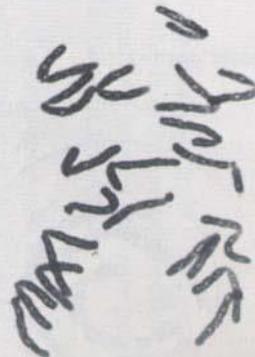

MITOZA

profaza

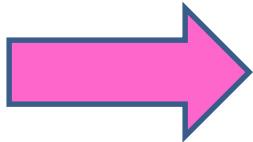
metafaza

EAN

anafaza

telofaza

MEJOZA

➤ Mejozom nastaju polne ćelije – gameti

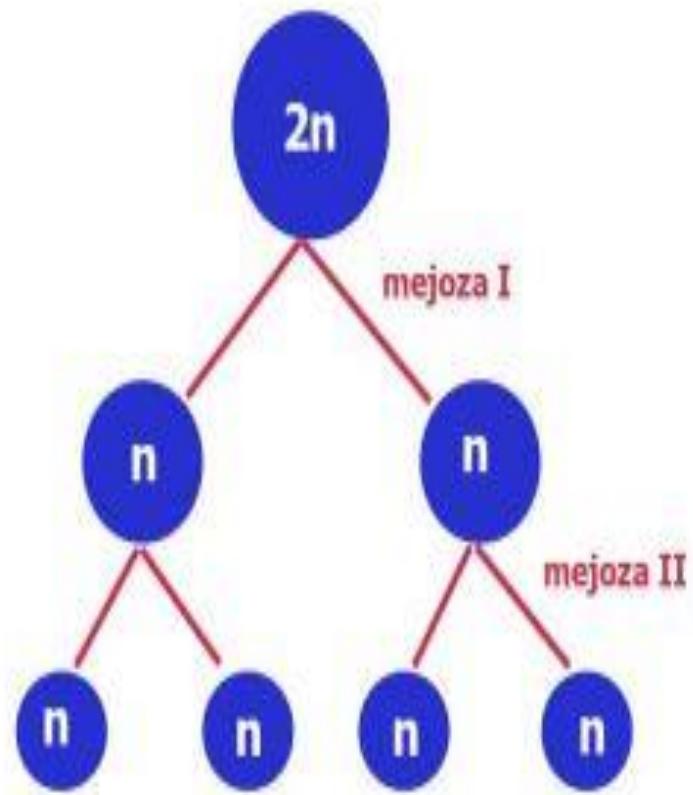
➤ MEJOZA obuhvata 2 diobe:

❖ mejozu I (redukcionu diobu)
mejoza II

Rezultat ovih dviju dioba :

1. Redukcija broja hromozoma
2. Rekombinacije gena
3. Redukcija količine DNK

MEJOZA

➤ Redukciona dioba

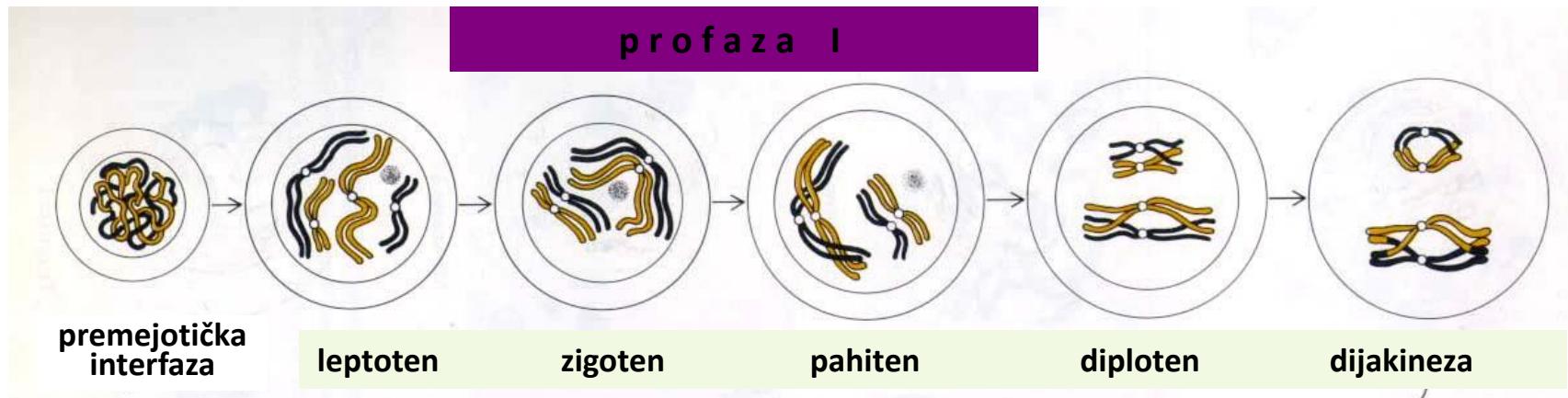
➤ odvija se u organizmima sa seksualnom reprodukcijom (pri formiranju polnih ćelija)

➤ **Rezultat:** 4 čerke ćelije sa n brojem hromozoma
Mitoza ≠ Mejoza

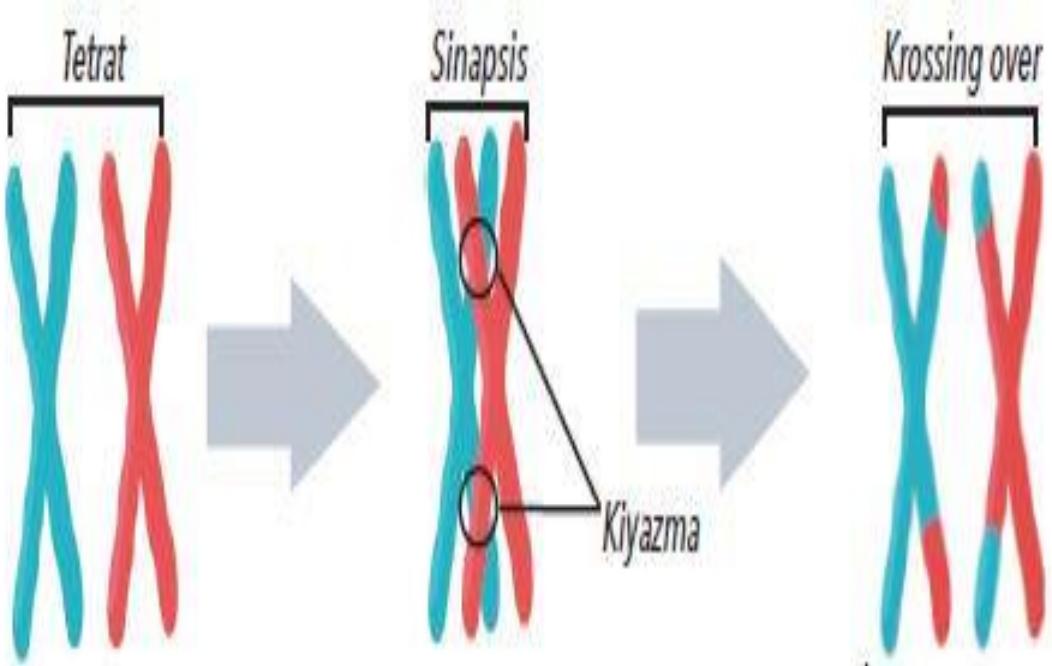
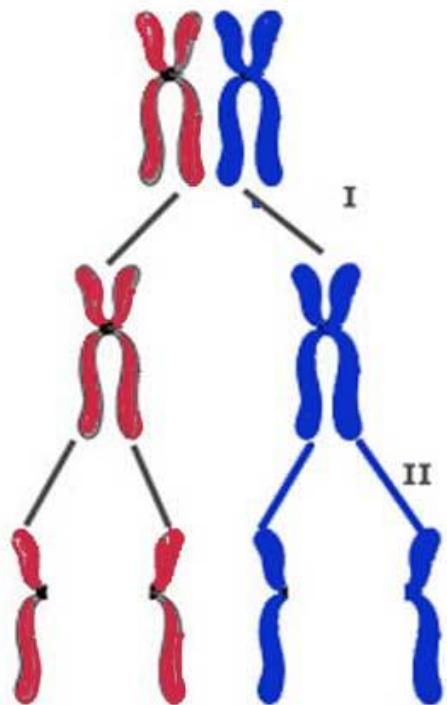
Genomi novonastalih ćelija razlikuju se od genoma majke ćelije budući da u toku mejoze i dolazi do razmjene gena (*crossing over*)

➤ Postoji samo jedna replikacija DNK i sinteza proteina (prije prve mejotičke diobe)

MEJOZA I - profaza

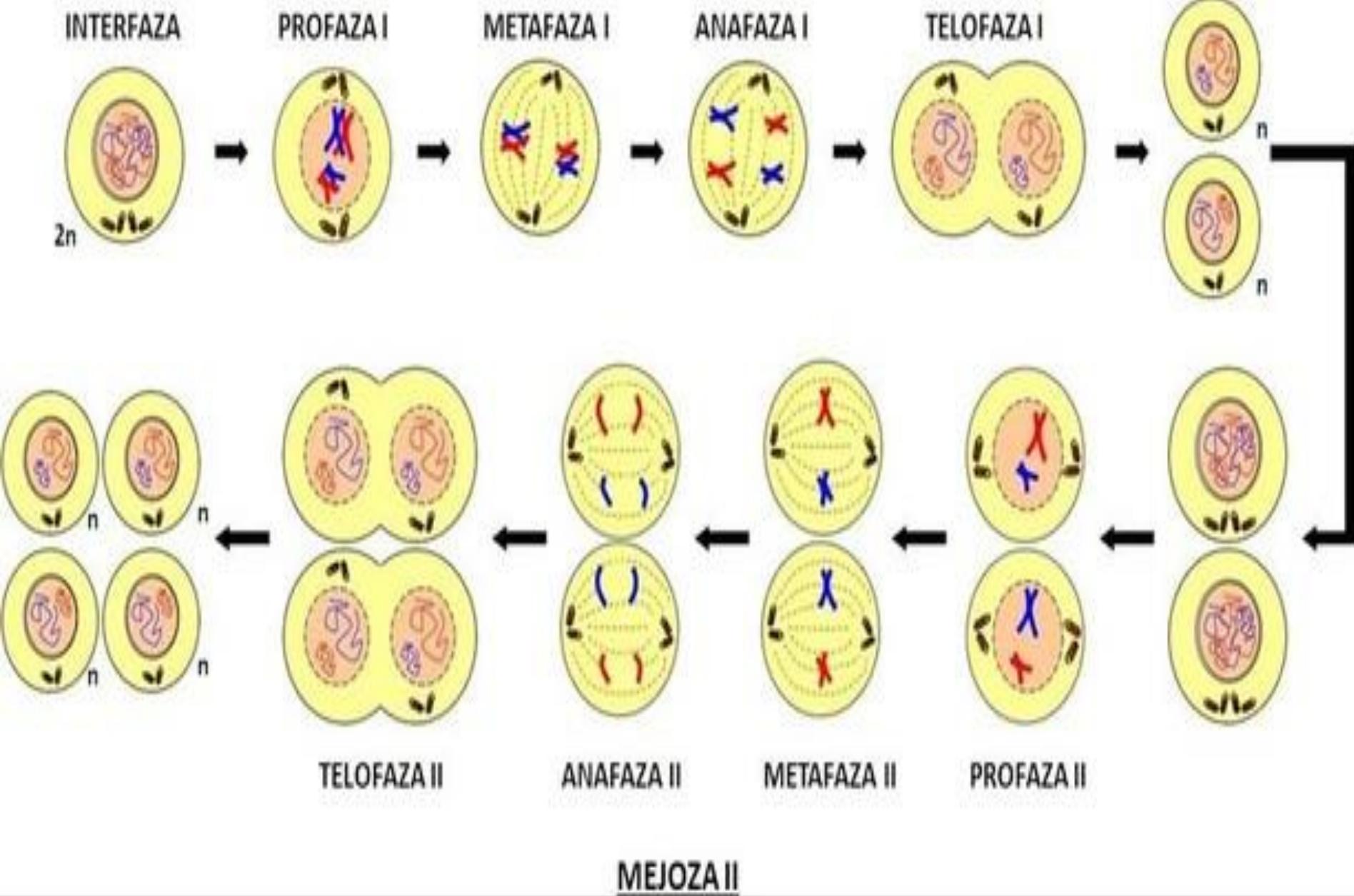

- Trajanje – 90% ukupne mejoze
- **Leptoten:** spiralizacija hromatinskih niti; sastoje se od hromatida i vezani su za nukleusni ovoj
- **Zigoten:** Sparivanje niti homologih hromozoma oba roditelja (**sinapsis**) – nastaju **bivalenti**
- **Pahiten:** pojavljuju se rekombinacioni čvorovi koji su mesta krosing overa nesestrinskih hromatida; **hijazma** – mjesto ukrštanja
- **Diploten:** Razlaganje sinaptonemalnog kompleksa; homologi hromozomi u bivalentu se razdvajaju u određenoj mjeri
- **Dijakineza:** hromozomi se kondenzuju, odvajaju se od nukleusnog ovoja; sestrinske hromatide vezane centomerama, a nesestrinske hijazmama

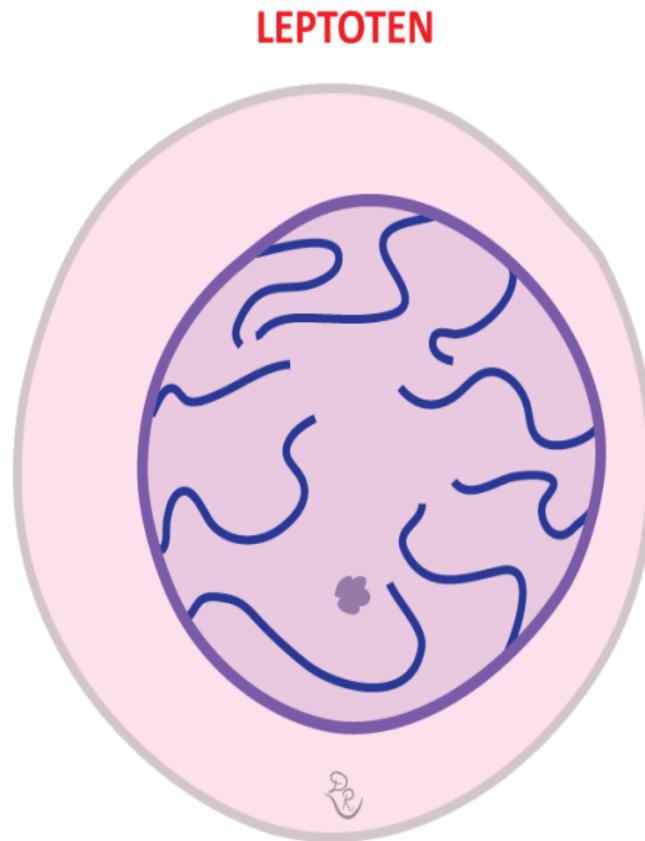

Par homologih hromozoma (*crveni majčin, plavi očev*) u **mejosi I** se razdvaja, svaka nova ćelija dobija **po jedan hromozom**; u **mejosi II** se hromozomi dele uzdužno na hromatide, svaka nova ćelija dobija **po jednu hromatidu**

MEJOZAI

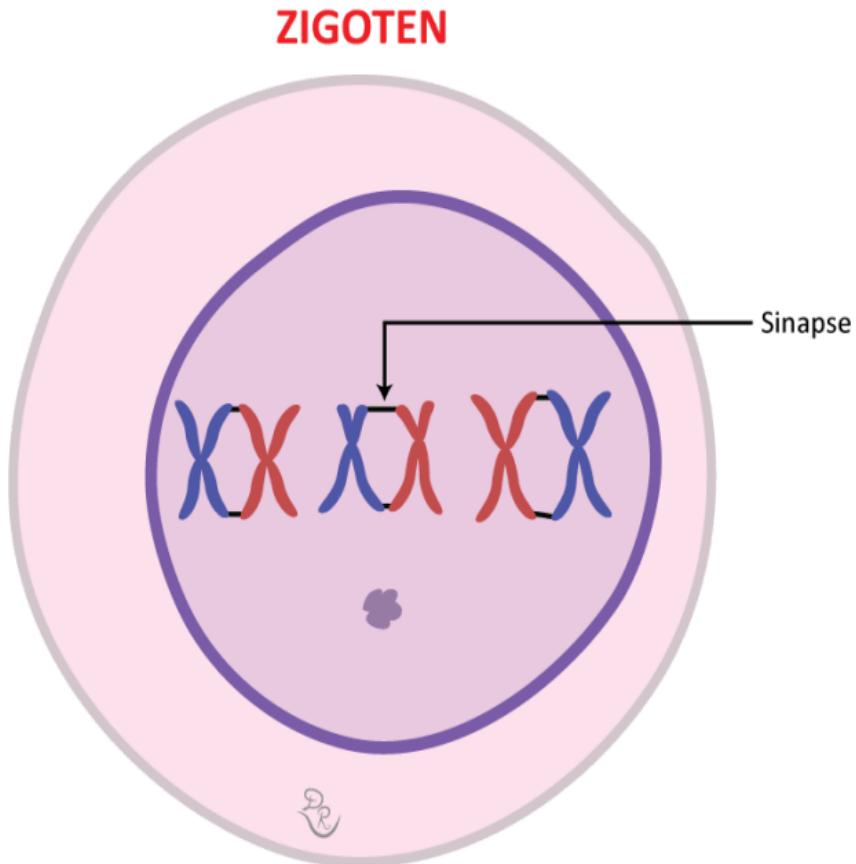

- **Leptoten** – u ovoj fazi započinje kondenzovanje hromozoma, pa se oni uočavaju kao končaste tvorevine koje su svojim krajevima vezane za jedrovu membranu.

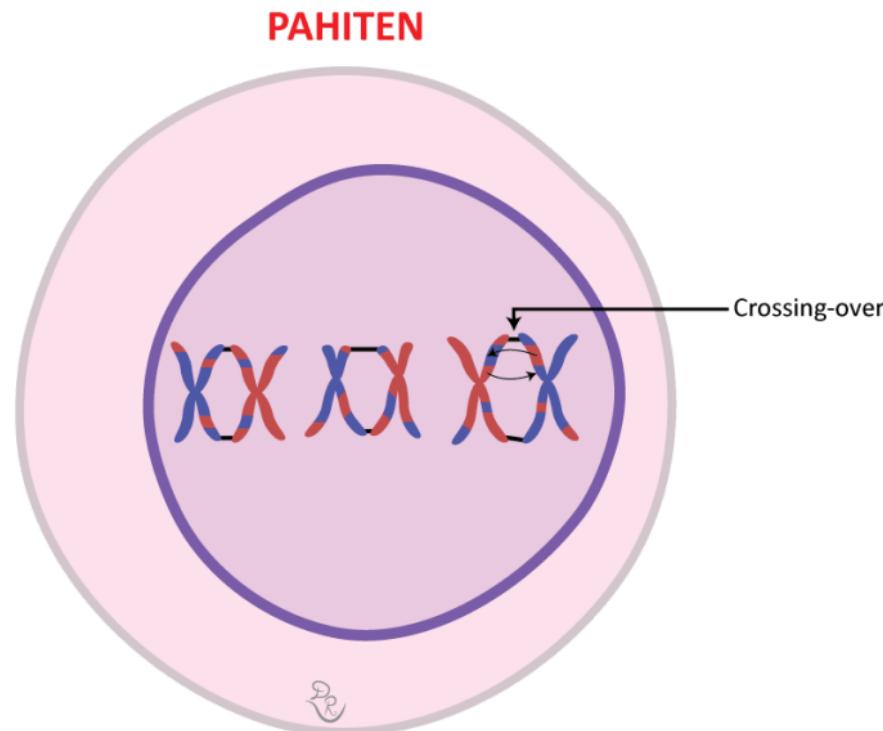
Kondenzovani hromozomi se uočavaju kao vrpce koje su jednim delom privezane za jedrovu membranu.

➤ **Zigoten** – u ovoj fazi dolazi do povezivanja homologih hromozoma pomoću sinapsi. Par homologih hromozoma se naziva **bivalent ili tetrada**

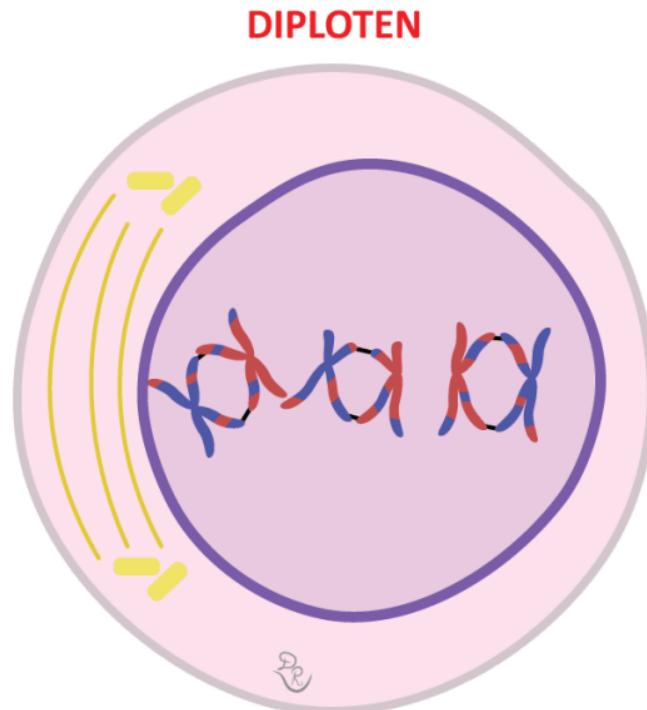
Homologi hromozomi se povezuju pomoću sinapsi. Ove strukture se zovu **bivalenti tj. tetrade**.

➤ **Pahiten** – dolazi do razmene genetskog materijala između nesestrinskih hromatida homologih hromozoma. **Ovo se naziva crossing-over** i posle ovog procesa, sestrinske hromatide nisu više identične. **Ovo je izuzetno bitan proces i jedan je od razloga nastanka jedinstvenosti nove jedinke**

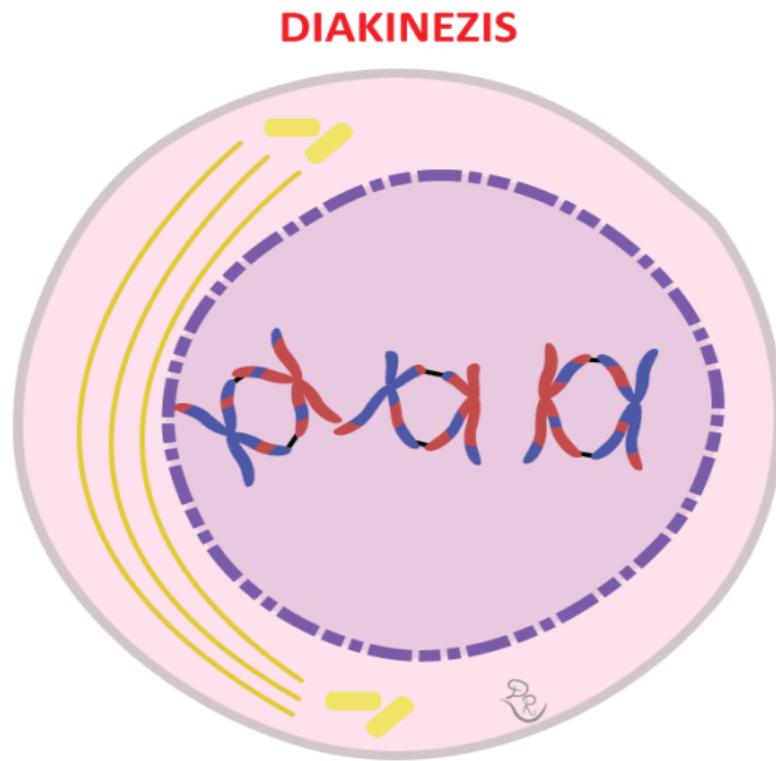
Dolazi do razmene gena između nesestrinskih hromatida homologih hromozoma. Ovaj proces se naziva **crossing-over**

- **Diploten** – hromozomi se polako odvajaju, ali ostaju spojeni na mesta gde je izvršen crossing-over i ta mesta se nazivaju **hijazme**

Hromozomi se odvajaju ali ostaju međusobno povezani preko
prethodno formiranih sinapsi

- **Dijakinezis** – iščezava jedrova ovojnica i jedarce. Takođe se centrioli postavljaju ka polovima ćelija i formiraju niti deobnog vretena

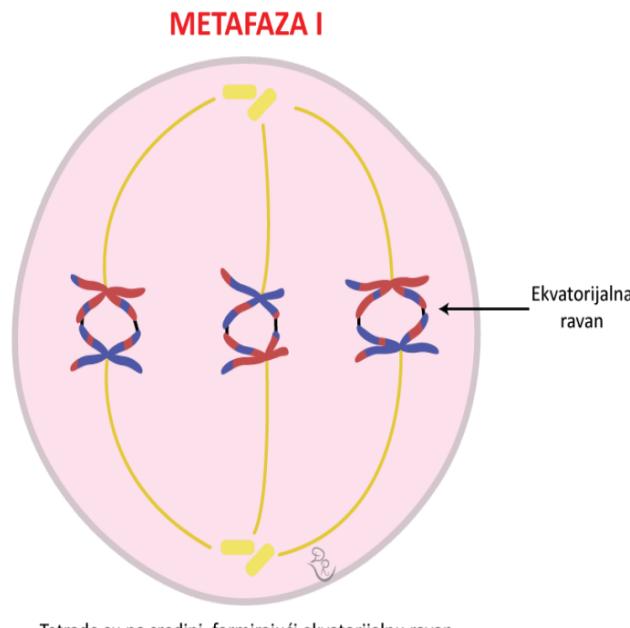

Dezintegracija jedrove opne i jedarceta sa formiranjem astera i niti deobnog vretena.

➤ Metafaza I

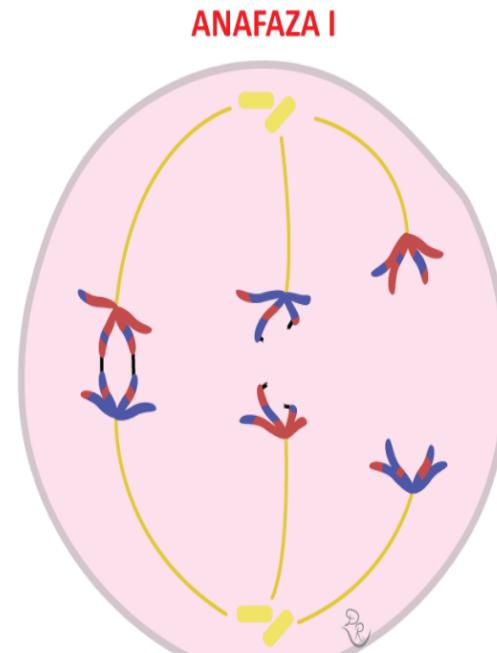
U metafazi I, formiraju se deobno vreteno i mikrotubuli deobnog vretena se vezuju za centromere hromozoma. **Za razliku od mitoze, u kojoj su na ekvatoru pojedinačni hromozomi, u mejozi ekvatorijalnu ravan formiraju parovi hromozoma.**

(međusobno povezani preko hijazmi)

➤ Anafaza I

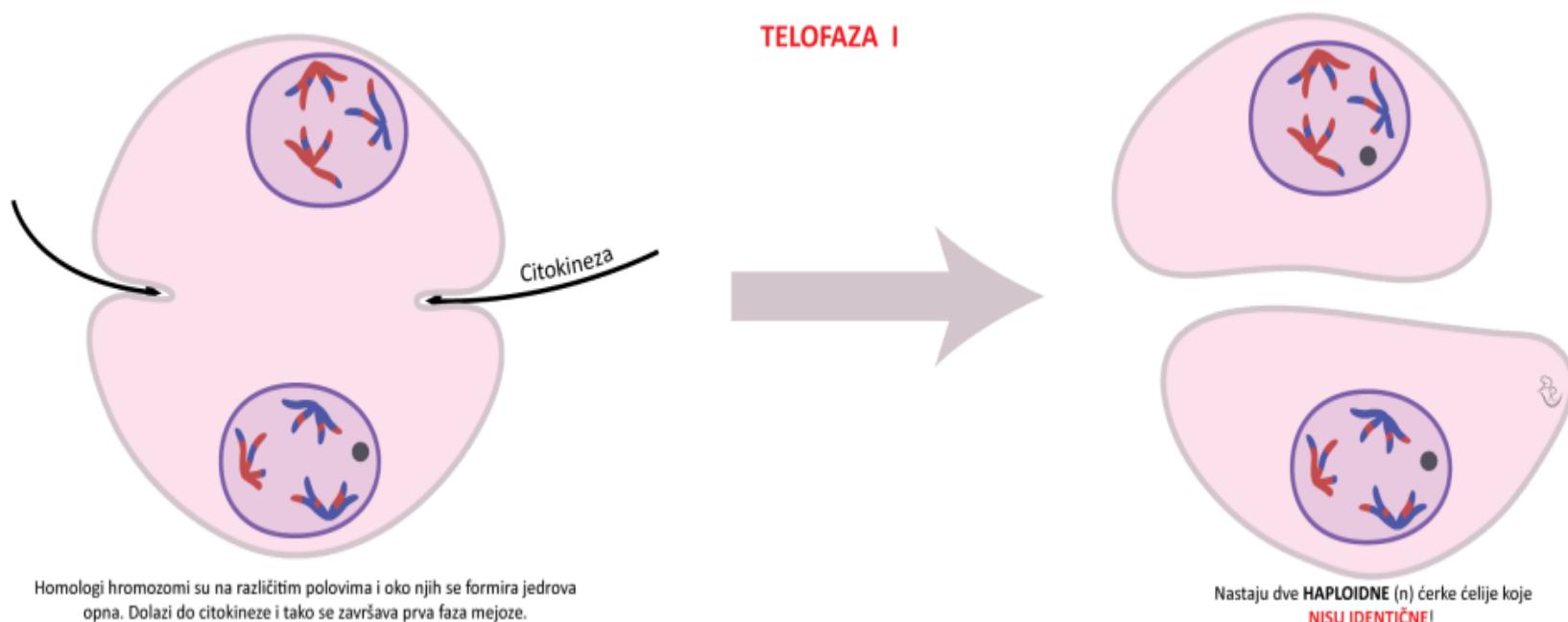
U anafazi I, dolazi do skraćivanja niti deobnog vretena i to indukuje povlačenje hromozoma ka suprotnim polovima ćelije; **Hijazme pucaju te dolazi do potpunog razdvajanja homologih hromozoma.**

Skraćivanjem niti deobnog vretena, hromozomi se odvajaju i to dovodi do pucanja sinapsi. Po jedan homolog hromozom, sa 2 molekula DNK (2 hromatide) odlazi ka suprotnim polovima.

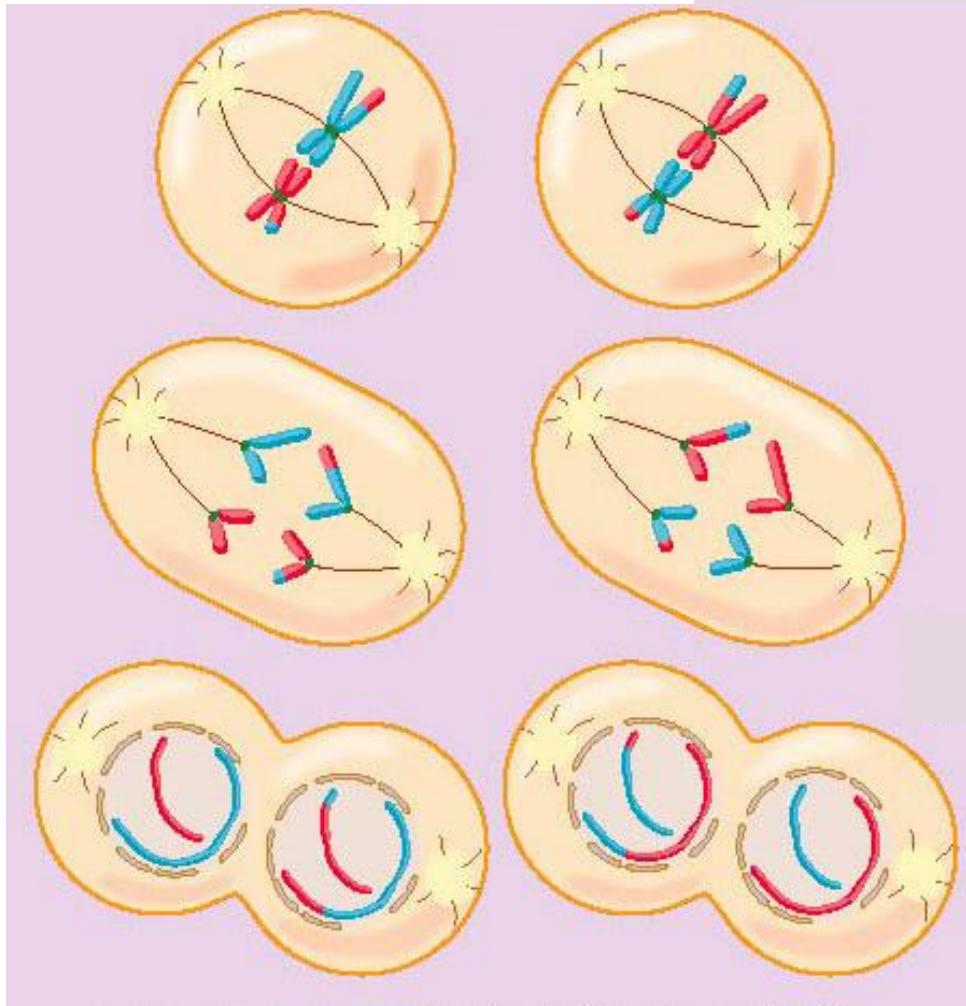
➤ Telofaza I

Telofaza I je završna faza u kojoj dolazi do potpune deobe ćelija, dekondenzacija hromozoma i formiranja jedrove ovojnica.

MEJOZA II

Haploidne
ćelije ($n=2$)

Rezultat: 4 haploidne ćelije ($n=2$)

Profaza II:

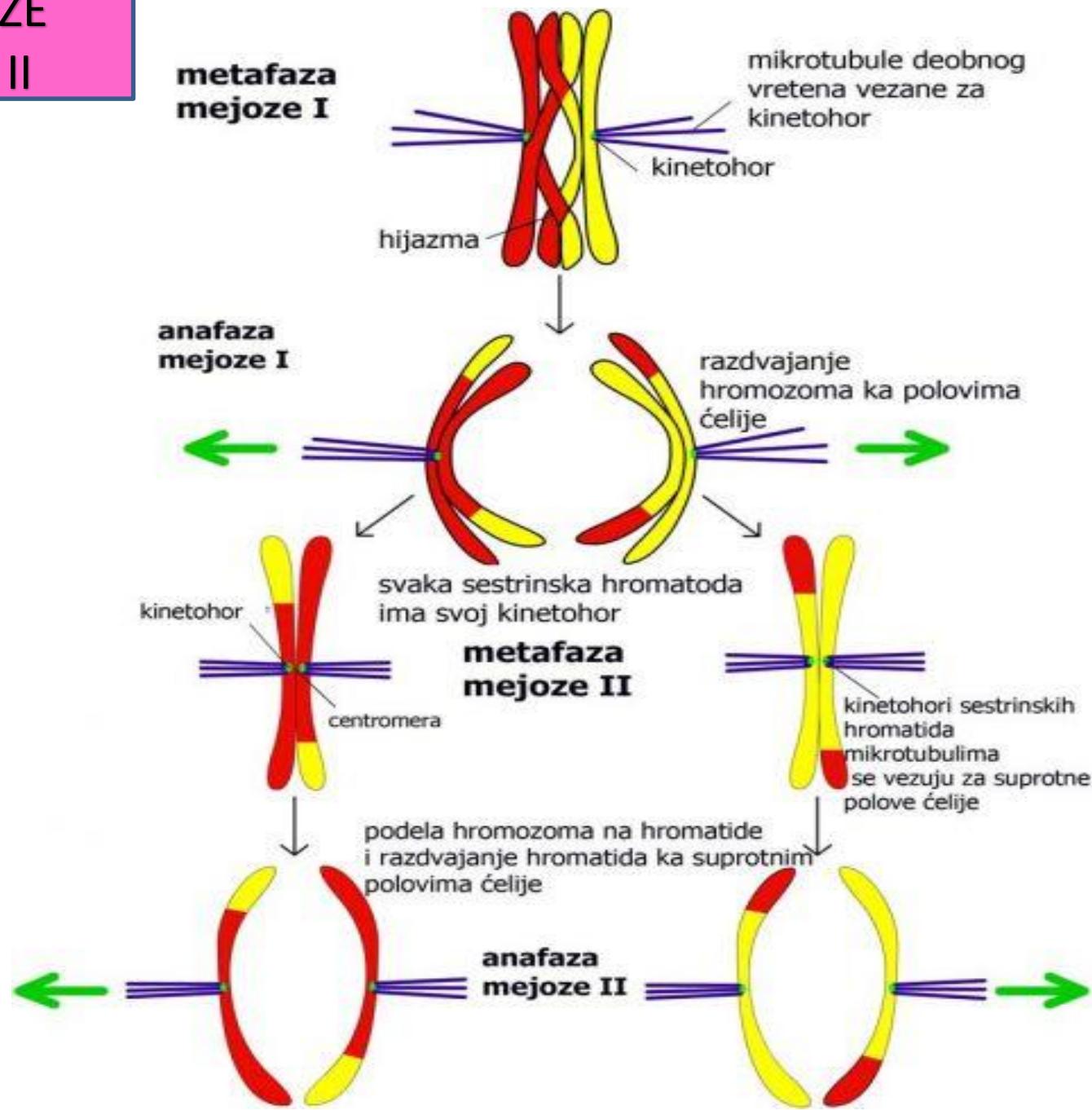
Nestaju jedarce i nukleusni ovoj; obrazovanje diobnog vretena. Hromatide nisu tjesno povezane već labavo što je posledica krosing overa u profazi mejoze I

Metafaza II: hromozomi u ekvatorijalnoj ravni

Anafaza II: kretanje **hromatida** ka suprotnim polovima

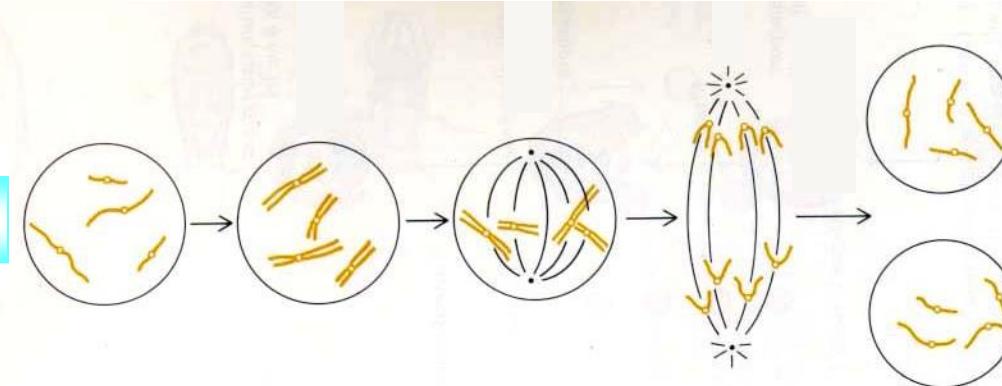
Telofaza II: obrazovanje jedrove membrane, podjela citoplazme

KLJUČNE FAZE MEJOZE I i II

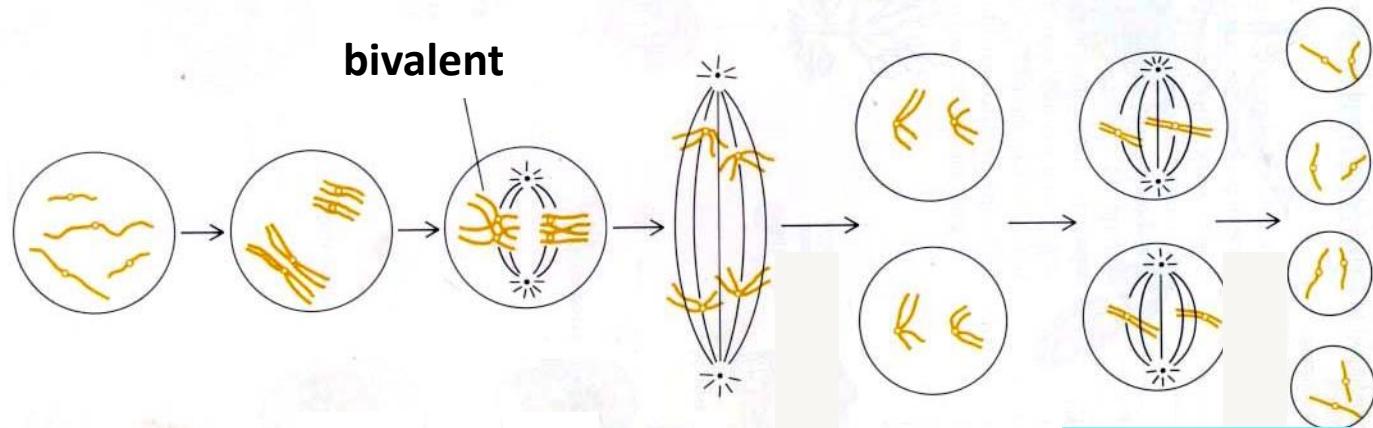

Uporedni prikaz mitotičke i mejotičke diobe

MITOZA

MEJOZA

mejoza I

mejoza II

STARENJE I SMRT (Nekroza) ĆELIJE

Patološka smrt

Uzroci:

Hipoksija; izazvana fizičkim i hemijskim agensima; biološkim agensima; genetska oštećenja...

Promjene: na membrani; bubrenje ćelije; zaustavljaju se procesi sinteze; ćelije svoj sadržaj izlučuju u ekstraćelijski prostor izazivajući inflamaciju okolnih tkiva

Fiziološka smrt (apoptoza)

Normalan fiziološki proces koji ima za cilj da eliminiše oštećene ćelije i održi stalan broj ćelija, a predstavlja i odbrambeni sistem organizma